

ผลการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่าง
มีวิจารณญาณและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี

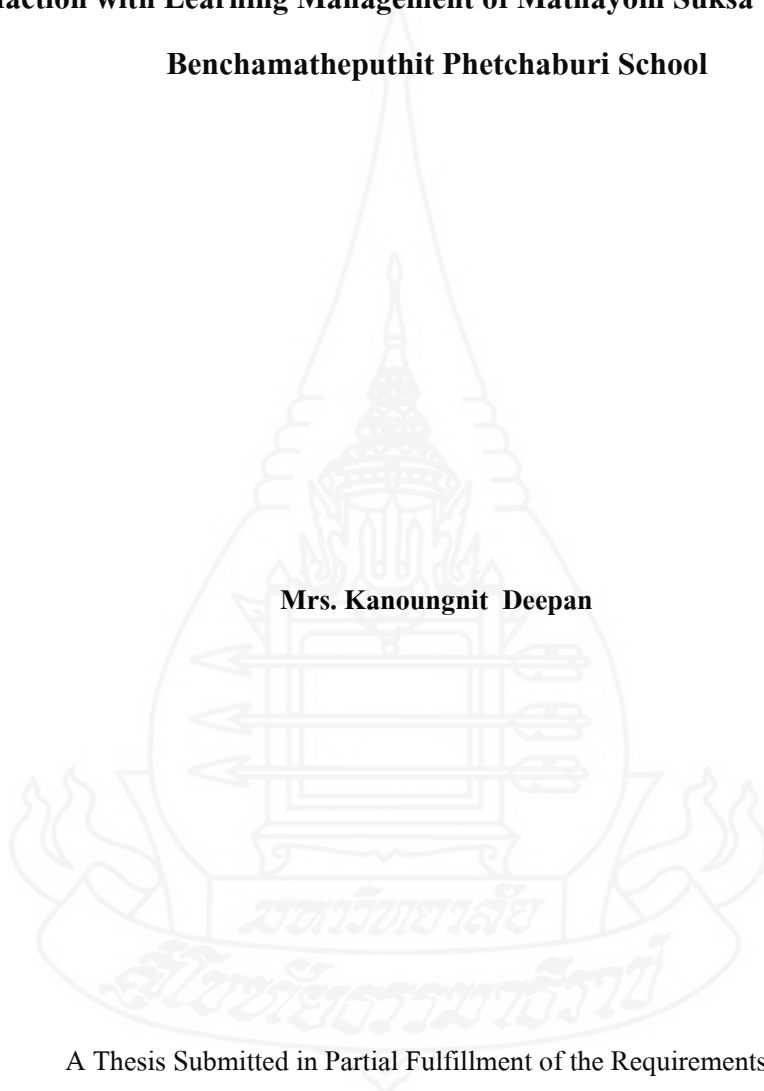
นางคณินิตย์ ดีพันธ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2561

**The Effects of Using the GPAS Learning Method on Critical Reading Ability and
Satisfaction with Learning Management of Mathayom Suksa V Students at
Benchamatheputhit Phetchaburi School**

Mrs. Kanounnit Deepan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2018

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่าง
มีวิจารณญาณและความพึงพอใจต่อการจัด การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี

ชื่อและนามสกุล นางคณิงนิตย์ ดีพันธ์

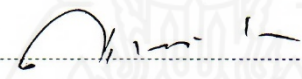
แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน

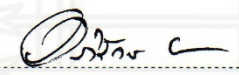
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อนุะมาน
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยะหะกร

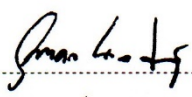
วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2562

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี เล็กวิไล)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อนุะมาน)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยะหะกร)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.วรางคณา จันทร์คง)

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี

ผู้วิจัย นางคณิงนิศย์ ดีพันธ์ รหัสนักศึกษา 2552102846

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อนุมาน (2) รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี
ยหะกร ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณของนักเรียนก่อนและหลังการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS และ (2) ศึกษาความ
พึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัด
เพชรบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้อง นักเรียน 34 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบ
กลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี GPAS (2)
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่
มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับจัดการเรียนรู้แบบ GPAS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 และ (2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
ความพึงพอใจ

Thesis title: The Effects of Using the GPAS Learning Method on Critical Reading Ability and Satisfaction with Learning Management of Mathayom Suksa V Students at Benchamatheputhit Phetchaburi School

Researcher: Mrs. Kanoungnit Deepan; **ID:** 2552102846;

Degree: Master of Education (Curriculum and Instruction);

Thesis advisor: (1) Dr.Apirak Anaman, Assistant Professor, (2) Dr.Suwannee Yhagon, Associate Professor; **Academic year:** 2018

Abstract

The purposes of this research were (1) to compare critical reading abilities of Mathayom Suksa V students before and after learning with the use of the GPAS learning method; and (2) to study satisfaction of Mathayom Suksa V students with learning management using the GPAS learning method.

The research sample consisted of 34 Mathayom Suksa V students in an intact classroom of Benchamatheputhit Phetchaburi School during the first semester of the 2018 academic year, obtained by cluster sampling. The employed research instruments comprised (1) learning management plans for the GPAS learning method; (2) a critical reading ability test; and (3) a questionnaire on satisfaction with the learning management using the GPAS learning method. Statistics for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test.

Research findings showed that (1) the post-learning critical reading ability of Mathayom Suksa V students who learned under the learning management with the use of GPAS learning method was significantly higher than their pre-learning counterpart ability at the .01 level; and (2) the students were satisfied with learning management using the GPAS learning method at the high level.

Keywords: GPAS learning method, Critical reading ability, Satisfaction

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อนุะมาน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยะหะกร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ท่านได้กรุณาเสียสละเวลาเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางในการจัดทำงานวิจัย ทุกขั้นตอน พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็น ตลอดจนแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณอาจารย์แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัย ได้นำไปพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สุเทพ ลีมอรุณ อาจารย์นิชกานต์ โถวรุ่งเรือง และ อาจารย์พัชรินทร์ รอดสิน ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณท่านผู้บริหาร และคณะครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรีทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ และสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

คณิงนิตย์ ดีพันธ์

ตุลาคม 2562

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
สมมติฐานการวิจัย	6
ขอบเขตการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551	10
แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	19
กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS	24
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล	41
การวิเคราะห์ข้อมูล	41

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS	42
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัด การเรียนรู้แบบ GPAS	43
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	46
สรุปการวิจัย	47
อภิปรายผล	48
ข้อเสนอแนะ	52
บรรณานุกรม	53
ภาคผนวก	58
ก ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ	59
ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	62
ค การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	79
ง การวิเคราะห์ข้อมูล	84
ประวัติผู้วิจัย	87

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS	42
ตารางที่ 4.2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัด การเรียนรู้แบบ GPAS	43

ญ

สารบัญภาพ

ภาพที่ 2.1	โครงสร้างของ GPAS	หน้า
		27

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นหัวใจของการพัฒนามนุษย์ อันเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าเพื่อให้มีคุณภาพ และมีคุณธรรมที่พึงประสงค์ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามยุคสมัย โดยเฉพาะยุคข้อมูลข่าวสารสารสนเทศในสังคมปัจจุบัน ซึ่งเกิดการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ขึ้นอย่างรวดเร็วตามความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ บุคคลจึงต้องรู้จักคิดวิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง ความเป็นเหตุเป็นผล เลือกรับและเลือกใช้สารอย่างถูกต้องเหมาะสม และมีวิจารณญาณในการรับข้อมูล การจัดการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องพัฒนาคนให้มีกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้เกิดความเจริญงอกงามสนองต่อการพัฒนาสังคมตามวิถีแห่งประชาธิปไตย และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ เป็นบุคคลผู้มีความรู้ รู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักพึ่งตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ความว่า “การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศที่ย่อมทำได้สะดวกราบรื่น ได้ผลแน่นอนและรวดเร็ว” (กระทรวงศึกษาธิการ 2551, น.4)

การศึกษาจึงเป็นรากฐานสำคัญในการเตรียมความพร้อมและพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิต แบบยั่งยืน เนื่องจากการศึกษาเป็นการพัฒนาความรู้ ความคิด สติปัญญา รวมทั้งค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ให้บุคคลเป็นผู้มีความสามารถในการคิด ปรับตัวและแก้ปัญหาได้สอดคล้องเหมาะสมกับการดำเนินชีวิต การจัดการศึกษาจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดและคิดเป็น เพราะการคิดเป็นปัจจัยสำคัญทำให้เกิดการเรียนรู้และเป็นพื้นฐานหลักในการตัดสินใจแสดงพฤติกรรม อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง สังคมและประเทศชาติ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545, น.21) ได้กำหนดแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสำคัญในเรื่องการจัดกิจกรรม โดยให้ผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และ

การประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา และจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553 กล่าวถึงเป้าหมายหลักของการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย คือ การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยถ่ายทอดความรู้ การฝึกการอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลง ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553)

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศเพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก จึงมีความจำเป็นและมุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ กระบวนการเรียนรู้ และความรับผิดชอบ ต่อสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุล

การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในปัจจุบันได้เพิ่มทักษะการดูเข้ามาอีกทักษะหนึ่ง ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้จนเกิดความชำนาญและสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านเป็นทักษะการรับสารที่สำคัญ และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ได้โดยไม่มีขีดจำกัด ทำให้เป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน ดังที่ ศิริพร ลิ้มตระกูล (2545, น.5 – 6) และ ฉวีวรรณ คูหาอภิรักษ์ (2542, น.11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน สรุปได้ว่าการอ่านมีความสำคัญมากในชีวิตประจำวันของทุกคน การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินชีวิต เนื่องจากวิทยาการสาขาต่าง ๆ เจริญก้าวหน้าและเปลี่ยนแปลงได้อย่าง รวดเร็ว ผู้ที่อ่านมากย่อมได้ประสบการณ์มาก สามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้เกิดประโยชน์ต่อไป การอ่านจึงเป็นรากฐานสำคัญในการศึกษา อ่านแล้วต้องรู้จักคิดพิจารณา การอ่านช่วยให้มนุษย์รู้จักตัดสินใจเรื่องที่ทำ สามารถสร้างความคิดรวบยอด วิเคราะห์และแก้โจทย์ปัญหาได้ การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่างๆ ทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันเป็นโลกของข่าวสาร นอกจากนี้การอ่านยังมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัยทันต่อเหตุการณ์และสนองความอยากรู้อยากเห็น นอกจากนี้การจะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรือง ก้าวหน้าได้ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งความรู้ต่างๆ ได้มาจากการอ่านนั่นเอง สอดคล้องกับบทกลอน จันทร์เพ็ญ (2553, น.74) ที่กล่าวไว้ว่า “การอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์อย่างยิ่ง โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันมีหนังสือให้เลือกอ่านมากมาย การอ่านช่วยให้เราสามารถหาความรู้ ความบันเทิง สร้างเสริมประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์แก่ชีวิตทั้งการศึกษา อาชีพ การงานและการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคม” ดังนั้นการอ่านจึงเป็นพื้นฐานสำคัญของการศึกษาและการแสวงหาความรู้ในแขนงต่างๆ การอ่านจะช่วยพัฒนาสติปัญญาและเพิ่มพูนความรู้ เพราะในขณะที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์วินิจฉัย

สิ่งที่อ่าน ตลอดจนนำสิ่งที่อ่านมาสร้างเป็นองค์ความรู้ของตนเอง ผู้ที่อ่านมากก็ยิ่งมีความรู้เพิ่มมากขึ้นตามปริมาณของการอ่าน และผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาต่างๆ สูงตามไปด้วย เพราะนำทักษะการอ่านไปใช้ในการแสวงหาความรู้และศึกษาค้นคว้าวิชาอื่นๆ และนำสิ่งที่ได้อ่านมาใช้ประโยชน์ในการเรียน

เมื่อพิจารณาข้อมูลในความเป็นไปของโลกในยุคปัจจุบันซึ่งเป็นโลกแห่งเทคโนโลยีที่มีเครือข่ายเชื่อมโยงไปได้ทั่วโลก การเชื่อมโยงข่าวสารที่มีการแลกเปลี่ยนกันอย่างไม่มีการสิ้นสุด ทำให้การรับสารจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณให้รอบคอบเพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้อง ซึ่งการรับสารเหล่านี้ต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นพื้นฐาน และการอ่านที่จำเป็นต้องใช้อย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน คือ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งสมถวิล วิเศษสมบัติ (2528, น.74) และสมพร มั่นตะสูตร (2534, น.14) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้สอดคล้องกัน สรุปได้ว่า ผู้อ่านต้องใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบในการตรวจสอบสิ่งที่อ่านอย่างถี่ถ้วนเพื่อประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่าน ว่าน่าเชื่อถือหรือไม่ เพียงใด การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะต้องอาศัยความคิดควบคู่กันไป ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดในขณะที่อ่านอย่างมีวิจารณญาณ รู้เท่าทันสิ่งที่ตนอ่าน ไม่หลงเชื่อสิ่งใด ก่อนที่จะคิดหาเหตุผลมาพิสูจน์ความจริง ซึ่งถ้าขาดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแล้วย่อมส่งผลเสียเป็นอย่างมาก ดังนั้นประชาชนในยุคปัจจุบันจึงควรได้รับการฝึกฝนให้มีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนซึ่งอยู่ในวัยเรียนและจะเติบโตเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ หากเยาวชนขาดวิจารณญาณในการอ่านแล้ว การรับสารต่างๆ ย่อมขาดประสิทธิภาพและไม่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, น.15) ได้ให้ความสำคัญในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จึงได้กำหนดสาระที่ 1 การอ่าน และมาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 ดังนี้คือ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน แม้ว่าหลักสูตรจะให้ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แต่จากการศึกษาพบว่า สภาพในปัจจุบันคนไทยส่วนใหญ่ยังไม่ชอบการอ่าน ซึ่งจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า คนไทยอายุ 6 ปี ขึ้นไปอ่านหนังสือน้อยลง คือ จากปี พ.ศ. 2548 มีการอ่านร้อยละ 69.1 แต่ในปี พ.ศ. 2551 กลับอ่านลดลงเหลือร้อยละ 66.3 ส่วนในด้านของเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือพบว่า ในปี พ.ศ. 2548 คนไทยอ่านหนังสือโดยเฉลี่ย 51 นาทีต่อวัน แต่ในปีพ.ศ. 2551 ลดลงเหลือเพียง 39 นาทีต่อวัน (ทอม, 2552, น.11) ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจการอ่านของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ประเทศไทยมีผู้ที่ไม่อ่านหนังสือ 22.4 ล้านคน หรือประมาณร้อยละ 40 ของ

ประชากรทั้งประเทศ ในขณะที่เด็กอายุ 10-14 ปี ร้อยละ 60 ให้เหตุผลว่า ไม่ชอบอ่าน ไม่สนใจที่จะอ่าน และอ่านหนังสือไม่ออก ส่งผลให้จินตนาการของเด็กและคนไทยทั่วไปลดลง รวมทั้งเกิดปัญหาต่อผลการเรียนของเด็กไทย และพบว่าทักษะการอ่านของนักเรียนไทยส่วนใหญ่อยู่ในระดับ 2 จากทั้งหมด 5 ระดับ ตามรายงานของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร่วมกับองค์กรเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจหรือ OECD (Organization for Economic Cooperation and Development) มีโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ หรือ PISA (Programme for International Student Assessment) ได้ทำการประเมินผลนักเรียนจำนวนกว่า 400,000 คน ในกลุ่มนักเรียนอายุ 15 ปี ซึ่งเป็นวัยจบการศึกษาภาคบังคับ จาก 57 ประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาตัวชี้วัดคุณภาพการศึกษาว่า ระบบได้เตรียมเยาวชนให้พร้อมสำหรับอนาคตหรือไม่เพียงใด จากการประเมินผลนักเรียนดังกล่าว พบว่า ด้านวิชาการอ่าน มีความหมายรวมไปถึงการเข้าใจความหมายของคำ การคิดวิเคราะห์ ดีความ แปลความ สะท้อนและประเมินสาระที่อ่าน โดยกำหนดให้มี 5 ระดับ คือ ระดับ 1 ถึงระดับ 5 พบว่า ในระดับนานาชาติแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจากปี พ.ศ.2543 ถึงปี พ.ศ.2549 ประเทศสมาชิก OECD คะแนนเฉลี่ยการอ่านไม่เปลี่ยนแปลง หลายประเทศคะแนนเพิ่มขึ้น เช่น เกาหลี เพิ่มขึ้น 31 คะแนน และ โปแลนด์ เพิ่มขึ้น 17 คะแนน ขณะที่ประเทศไทยมีคะแนนการอ่านลดลง 14 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 417 จากคะแนนเต็ม 600 คะแนน อยู่ในอันดับระหว่าง 41-42 จาก 57 ประเทศ สัดส่วนจำนวนนักเรียนที่มีความสามารถด้านการอ่านต่ำกว่าระดับพื้นฐานเพิ่มขึ้นจาก 37% (ปี พ.ศ.2543) เป็น 44.5% (ในปี พ.ศ.2549) และสัดส่วนนักเรียนที่มีความสามารถการอ่านในระดับสูง (ระดับ 4+ระดับ 5) มีสัดส่วนลดลง ถือว่าเป็นจำนวนที่น่ากังวลอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาตามกลุ่มโรงเรียน พบว่า โรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยม สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ที่ 37.5% (2551) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักเรียนยังมีความสามารถด้านการอ่านต่ำกว่าเกณฑ์

ในปัจจุบันสภาพจริงของการเรียนการสอนทักษะการอ่านในระดับชั้นมัธยมศึกษา ยังประสบปัญหาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณอย่างมาก ซึ่งพบที่เกิดจากปัจจัย 2 ประการด้วยกัน คือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนของครู โดยปัจจัยแรก คือ นักเรียนขาดทักษะการอ่านที่ถูกต้อง ไม่สามารถเลือกอ่านได้อย่างกว้างขวาง และขาดวิจารณญาณในการอ่าน ด้วยเหตุที่อ่านน้อยและขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจริงจัง (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2542, น.37) ปัจจัยที่สองคือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนของครู ในปัจจุบันจะพบว่า ครูขาดเทคนิคการสอน ซึ่งสมพร มั่นตะสูตร (2534, น.9) และ วิไลลักษณ์ คีรินทร์ (2548, น.16) ได้กล่าวถึงปัญหาการสอนอ่านไว้สอดคล้องกันว่า ครูขาดทักษะในการสอน โดยเฉพาะวิชาการอ่านมักจะพยายามสอนทักษะและกลวิธีการอ่านให้จับต้นหลัดสูตรในหนึ่งภาคเรียนจึงไม่มี

โอกาสให้นักเรียนได้ใช้เวลาอ่านมากๆ โดยมุ่งเพียงให้นักเรียนสอบผ่านวัตถุประสงค์ของการอ่าน ในลักษณะต่างๆ ตามความสามารถ ไม่ได้มุ่งให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนจึงไม่เกิดวิचारณญาณในการอ่าน

จากปัญหาดังกล่าวสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้แนะแนวทางการจัดการเรียนการสอน โดยส่งเสริมการใช้เทคนิคและวิธีการสอนในรูปแบบใหม่ๆ (2551, น. 35) ไว้หลายรูปแบบ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์การสอนด้วย Story line การสอนด้วยแผนภาพโครงเรื่อง การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิดโดยใช้การใช้คำถาม วิธีสอนตามคู่มือครู วิธีสอนโดยการเล่านิทาน เทคนิค CAT (Classroom Assessment Techniques) เทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning Strategies) นอกจากนี้วิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น พบว่า ยังมีวิธีสอนที่มีความเหมาะสมจะนำมาใช้ในการสอนอ่านอย่างมีวิचारณญาณ คือ การใช้กระบวนการ GPAS แบ่งเป็น 4 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 การรวบรวมและเลือกข้อมูล (Gathering) ได้แก่ กำหนดประเด็นในการรวบรวมข้อมูล (Focusing Skills) กำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) สังเกตด้วยประสาทสัมผัส (Observing) รวบรวมข้อมูลจากการสังเกต (Collecting) เลือกข้อมูลมาใช้ (Selecting) บันทึกข้อมูล (Encoding & Recording) ดึงข้อมูลเดิมมาใช้และย่อความ (Retrieving & Summarizing) ขั้นที่ 2 การจัดกระทำข้อมูล (Processing) ได้แก่ การจำแนก (discriminating) เปรียบเทียบ (Comparing) จัดกลุ่ม (Classifying) จัดลำดับ (Sequencing) สรุปเชื่อมโยง (Connecting) ไตร่ตรองด้วยเหตุผล (Reasoning) วิวิจารณ์ (Criticizing) ตรวจสอบ (Verifying) ขั้นที่ 3 การประยุกต์ใช้ความรู้ (Applying) ได้แก่ ประเมินทางเลือก (Alternative assessment) เลือกทางเลือก (Selecting alternative) ใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์ (creative) ขยายความรู้ให้จริงมากขึ้น (expanding scenario) การวิเคราะห์ (analysis) การตัดสินใจ (decision making) การนำความรู้ไปปรับใช้ (transferring) การแก้ปัญหา (problem solving) การคิดวิวิจารณ์ (critical thinking) การคิดสร้างสรรค์ (creative thinking) และขั้นที่ 4 การกำกับตนเอง (Self-regulating) ได้แก่ การตรวจสอบและควบคุมการคิด (Meta Cognition) การสร้างค่านิยมการคิด (Thinking Value) การสร้างนิสัยการคิด (Thinking Disposition) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551, น.20-23)

จากการศึกษาขั้นตอนดังกล่าว จะเห็นได้ว่า หลักการและขั้นตอนของกระบวนการนั้น เป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนการอ่านอย่างมีวิचारณญาณในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยสอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ คือ 1) ผู้เรียนสามารถกำหนดเป้าหมายในการอ่าน 2) สามารถระบุประเด็นในการอ่านได้อย่างชัดเจน 3) สามารถประมวลข้อมูล ทั้งทางด้านข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ทั้งทางกว้างและลึก 4) สามารถวิเคราะห์ข้อมูล และเลือก

ข้อมูลที่จะใช้ในได้ 5) สามารถประเมินข้อมูลได้ และ 6) สามารถใช้หลักเหตุผลในการพิจารณาข้อมูล และเสนอคำตอบ/ทางเลือก ที่สมเหตุสมผลได้ และจากการศึกษางานวิจัย พบว่า มีผลงานวิจัยที่สนับสนุนการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้กระบวนการ GPAS ที่สอดคล้องกัน คือ พวงทอง มาเมือง (2555, น.78), เตือนใจ คคคิ (2554, น.89) และจอห์น สจ๊วต มิลล์ (2009, น.115) ผลการวิจัยพบว่า ขั้นตอนของการทำกิจกรรมมีเหมาะสม นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้น และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

จากปัญหาและแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงสนใจจะนำแนวคิดในการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการ GPAS มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนก่อนและหลัง การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ GPAS

2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS มีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3.2 นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ในระดับมาก

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 นักเรียนรวมทั้งหมด 480 คน ซึ่งจัดนักเรียนในแต่ละห้องเรียน แบบละความสามารถ

4.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

4.3.1 *ตัวแปรต้น* ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

4.3.2 *ตัวแปรตาม* ได้แก่ ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

4.4 ระยะเวลา

การทดลองครั้งนี้ใช้เวลาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 รวมเวลาที่ใช้ทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง

4.5 เนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเนื้อหาในสาระการเรียนรู้แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ ข่าว บทความ สารคดี บทโฆษณา บทเพลง และบทร้อยกรอง

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 **วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS** หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาขั้นตอนการเรียนการสอนอ่าน ดังนี้ ให้ผู้เรียนอ่านเรื่องและใช้ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างละเอียดรอบคอบ เป็นการเน้นกระบวนการคิดที่สัมพันธ์กับการอ่าน โดยผู้เรียนอ่านข้อความจากบทอ่านแล้วใช้การสังเกต การวิเคราะห์ การรวบรวม การจำแนก การตัดสินใจ เรียบเรียงความคิดของตนเองเพื่อสรุปเป็นความคิดรวบยอด การขยายความรู้จากบทอ่าน การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 การรวบรวมและเลือกข้อมูล (Gathering) เป็นการฝึกให้นักเรียนพิจารณาเนื้อเรื่องและกำหนดประเด็นปัญหาที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม การให้เหตุผลเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาบทอ่าน

ขั้นที่ 2 การจัดกระทำข้อมูล (Processing) เป็นการฝึกให้นักเรียนจำแนก เปรียบเทียบ จัดกลุ่มจัดลำดับ สรุปเชื่อมโยง ไตร่ตรองด้วยเหตุผล มีการวิจารณ์และตรวจสอบการอ่าน

ขั้นที่ 3 การประยุกต์ใช้ความรู้ (Applying) เป็นการฝึกให้นักเรียนประเมินทางเลือก เลือกใช้ความรู้ ตัดสินใจ และการนำความรู้ไปปรับใช้

ขั้นที่ 4 การกำกับตนเอง (Self-regulating) เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักการตรวจสอบและควบคุมการคิดของตน

5.2 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง ผลของการอ่านของผู้เรียน ในการพิจารณาตอบคำถาม การให้เหตุผล สรุปสาระสำคัญ ตีความ การใคร่ครวญ ตัดสินใจและประเมินคุณค่าสิ่งที่อ่านได้อย่างสมเหตุผล โดยเข้าใจความหมายโดยนัยของถ้อยคำ อารมณ์และความรู้สึกของผู้เขียน สามารถแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น โดยมีแนวทางในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้ ผู้เรียนทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน จับประเด็นความคิดสำคัญของเรื่อง พิจารณาความสัมพันธ์ของส่วนต่างๆ ตีความ วิเคราะห์แยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น แสดงความรู้สึกและประเมินค่าจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งประเมินได้จากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5.3 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี GPAS ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศ และ ประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งวัดได้จากการตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS สามารถอ่านได้อย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

6.2 ได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านได้อย่างมีวิจารณญาณให้กับครูภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

6.3 เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทย

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัย โดยนำเสนอรายละเอียดของการศึกษาตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551
  - 1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
  - 1.2 หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 2.3 หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 2.4 แนวทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 2.5 ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 2.6 แนวทางการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS
  - 3.1 ที่มาของกระบวนการจัดการเรียนรู้ GPAS
  - 3.2 ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS
  - 3.3 โครงสร้างของ GPAS
  - 3.4 แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS
4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่ท้องถิ่น และสถานศึกษานำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐาน ของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมี โอกาสได้รับการศึกษา อย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

มาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 5 สาระ 5 มาตรฐาน ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดความรู้อีกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ไว้ 5 สาระ ได้แก่ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดู และการพูด สาระหลักการใช้ภาษาไทย และสาระวรรณคดีและวรรณกรรม

1.2 หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยจะได้ให้รายละเอียดของหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้

หลักสูตรโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี พุทธศักราช 2551 ได้จัดทำขึ้นโดยศึกษาแนวคิดและสาระตามองค์ประกอบของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยเพิ่มเติมสาระในส่วนที่เป็นจุดเน้นของโรงเรียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น ได้แก่ รายวิชาเพชรบุรีศึกษา และวิชาการเรียนรู้ตามรอยพระยุคลบาท เป็นต้น นอกจากนี้แล้วได้เพิ่มทักษะด้านภาษาไทยให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในรายวิชา เสริมทักษะภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในรายวิชาเรียงร้อยถ้อยภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาการอ่านคิดวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชา เพลินใจร้อยแก้ว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รายวิชาเพลินคำร้อยกรอง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รายวิชา หลักภาษาไทย

นอกจากโรงเรียนได้ดำเนินการจัดหลักสูตรโดยอิงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่ระบุข้างต้นแล้วนั้น เนื่องจากโรงเรียนได้เปิดโครงการห้องเรียนพิเศษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย การจัดหลักสูตรเพื่อตอบสนองนักเรียนในกลุ่มนี้ จึงมีความเฉพาะ เจาะจงมากขึ้น

การจัดหลักสูตรของโรงเรียนตามที่ได้กล่าวข้างต้น เป็นการจัดหลักสูตรที่ตอบสนองศักยภาพของนักเรียนตามความถนัด ความสนใจ และความชอบของนักเรียนทั้งในส่วนที่จัดให้มีรายวิชาเพิ่มเติม การจัดรายวิชาตามโครงสร้างเฉพาะ รวมถึงการจัดรายวิชาที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาผู้เรียนได้

โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี ได้รับการคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนมาตรฐานสากล โรงเรียนได้เพิ่มสาระหลักที่เทียบเคียงมาตรฐานสากล ไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนด้วย ได้แก่ การจัดให้มีรายวิชาการศึกษาค้นคว้าและการสร้างองค์ความรู้การสื่อสารและการนำเสนอ และกิจกรรมการนำองค์ความรู้ไปใช้บริการสังคม การจัดรายวิชาได้ภาษาต่างประเทศที่ 2 ได้แก่ ภาษาจีนและภาษาฝรั่งเศส การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง การจัดการเรียนรู้และกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาการศึกษาด้วยตนเองและกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการคิด

การจัดรายวิชาเพิ่มเติมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นอกจากเปิดรายวิชาที่จัดให้นักเรียนทุกคนได้เรียน และจัดรายวิชาตามข้อกำหนดเฉพาะสำหรับ โครงการห้องเรียนพิเศษแล้ว ได้เปิดวิชาเพิ่มเติมให้กับนักเรียนทั่วไปได้เลือกตามความถนัด ความชอบ และความสนใจ อย่าง

หลากหลาย สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนรายวิชาต่อภาคเรียน

สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการจัดวิชาเพิ่มเติมตามโครงสร้างของกลุ่มวิชา และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนสำหรับวิชาในกลุ่มการเรียนตามความชอบ ความสนใจ และความถนัดของการเรียนด้วย

โรงเรียนได้จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่เป็นไปตามโครงสร้างของหลักสูตร โดยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จัดกิจกรรมลูกเสือสำหรับนักเรียนชาย และกิจกรรมเนตรนารีและยุวกาชาด ให้เลือกสำหรับนักเรียนหญิง ซึ่งนอกจากนี้แล้วนักเรียนจะต้องเลือกกิจกรรมชุมนุมตามที่ตนเองสนใจ 1 ชุมนุมในแต่ละปีการศึกษาด้วย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในส่วนนี้ให้นักเรียนเลือกกิจกรรมชุมนุมที่ตนเองสนใจ 1 ชุมนุม ในแต่ละปีการศึกษา เช่นเดียวกับระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอีกด้วย

นอกจากกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ระบุแล้วข้างต้น โรงเรียนยังได้จัดกิจกรรมแนะแนว โดยใช้ครูประจำชั้นเป็นครูแนะแนวทำหน้าที่เป็นครูที่ปรึกษา และแนะแนวตามกระบวนการ โดยใช้กิจกรรมพบครูที่ปรึกษา (Homeroom) ในภาคเช้าทุกวันจันทร์และวันพุธ รวมถึงการนัดหมายพบนักเรียนในคาบการประชุมระดับชั้น มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ในด้านศาสนา ในวันศุกร์ ในช่วงเช้าทุกสัปดาห์ รวมถึงการจัดให้นักเรียนได้มีกิจกรรมสาธารณะประโยชน์เพื่อสังคมด้วย

การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่โรงเรียนได้จัดเพิ่มเติมและเป็นเฉพาะใน 3 เรื่อง ได้แก่ การอ่าน การออกกำลังกาย และการบำเพ็ญประโยชน์ ซึ่งโรงเรียนกำหนดเกณฑ์ให้นักเรียนปฏิบัติและบันทึกไว้ในสมุดบันทึกความดี และถือเป็นเกณฑ์กรอบหลักสูตรของโรงเรียนเพิ่มเติมจากเกณฑ์ตามปกติด้วย

วิสัยทัศน์

โรงเรียนมุ่งยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาผู้เรียนเต็มตามศักยภาพ สร้างคนดี มีคุณธรรมตามวิถีไทยก้าวไกลสู่สากล ชุมชนร่วมพัฒนา

วิสัยทัศน์ของหลักสูตร

หลักสูตรโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี มุ่งส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่สมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้และคุณธรรม โดยให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพทั้งในกลุ่มนักเรียนโดยทั่วไปและนักเรียนกลุ่มความสามารถพิเศษให้มีศักยภาพเป็นพลโลกตามมาตรฐานสากลบนพื้นฐานแห่งความเป็นพลเมืองไทย มีความซื่อสัตย์ กตัญญู รู้หน้าที่ มีน้ำใจ ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข น้อม

นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน การทำงานและการดำรงชีวิต สร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมและสังคมอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความรู้สามารถจัดการตนเองได้ มีความรู้ ทักษะ เจตคติ คุณลักษณะที่พึงประสงค์และสมรรถนะสำคัญที่จำเป็นและเพียงพอต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ

ปรัชญา

การศึกษาพัฒนาคน คนพัฒนาชาติ

อัตลักษณ์ของโรงเรียน

ชื่อสัตย์ กตัญญู ใฝ่หาที่ มีน้ำใจ มีเอกลักษณ์ไทย ก้าวไกลสู่สากล

เป้าประสงค์

ผู้เรียนเป็นนักคิดและปฏิบัติอย่างสร้างสรรค์ ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลก

เป้าหมายด้านการพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนมาตรฐานสากล

1. เป็นเลิศทางวิชาการ :นักเรียน โรงเรียนมาตรฐานสากล มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้สูง
2. สื่อสารสองภาษา :นักเรียน โรงเรียนมาตรฐานสากล มีทักษะและความสามารถด้านภาษา ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษสูง ในระดับเดียวกับนักเรียนของประเทศที่มีคุณภาพการศึกษาสูง ทั้งเพื่อ การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ เพื่อการติดต่อสื่อสาร เพื่อการนำเสนอผลงาน เพื่อการโต้แย้งให้เหตุผล และเพื่อ การเจรจาความร่วมมือ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และนักเรียน โรงเรียนมาตรฐานสากล มีความสนใจเรียนวิชาภาษาต่างประเทศภาษาที่สองเพิ่มมากขึ้น
3. ล้ำหน้าทางความคิด: นักเรียน โรงเรียนมาตรฐานสากลมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative Thinking) มีความคิดอย่างวิทยาศาสตร์ (Scientific Thinking) และมีความคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) รวมถึงมีทักษะความสามารถในการคิดวิเคราะห์ (Analytical thinking) ในการแก้ปัญหาและในการใช้ ICT เพื่อการเรียนรู้สูงในระดับเดียวกับนักเรียนของประเทศที่มีคุณภาพการศึกษาสูง
4. ผลงานอย่างสร้างสรรค์: นักเรียน โรงเรียนมาตรฐานสากล มีทักษะความสามารถในการศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง (Independent Study) และมีความสามารถในผลิตผลงานด้านต่างๆด้วยตนเองอย่างมีคุณภาพสูง

5. ร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลก :นักเรียนโรงเรียนมาตรฐานสากล เป็นผู้ที่มิจิต
 สาธารณะ มีสำนึกในการบริการสังคม มีความรับผิดชอบต่อสังคม และมีจิตสำนึกในการส่งเสริม
 พิทักษ์ และปกป้องสิ่งแวดล้อม ตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิถีชีวิต ศิลปะ วัฒนธรรม และ
 สถานะภาพทาง เศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมของประเทศต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มประเทศอาเซียน
 อยู่ในระดับสูง

พันธกิจ

1. บริหารจัดการ โรงเรียนด้วยระบบคุณภาพ
2. จัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากล
3. สร้างเสริมผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรมตามวิถีไทย
4. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่าง โรงเรียนกับชุมชนและสร้างเครือข่ายการเรียนรู้

นโยบาย

1. ส่งเสริมเยาวชนให้ได้รับการศึกษาภาคบังคับ โดยเสมอภาคและเต็มศักยภาพ
2. พัฒนาคูณภาพระบบบริหารจัดการ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานและระบบโรงเรียน

เครือข่าย

3. พัฒนาครูและบุคลากรเพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้
4. ส่งเสริมคุณภาพนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์

ภาษาศาสตร์ สุนทรียศาสตร์และการงานอาชีพ

5. เสริมสร้างประสิทธิภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
6. พัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่หลากหลายโดยเน้นความร่วมมือ

ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

7. พัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม ใช้ชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
8. พัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานสากล

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี จัดหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีสมรรถนะ
 หลักตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสารเป็นสมรรถนะที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษา
 ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร
 และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัด
 และลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความ

ถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเอง และสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นสมรรถนะที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ คัดกรอง คัดเลือกอย่างสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นสมรรถนะที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหา และอุปสรรคต่างๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจ การเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคมและแสวงหาความรู้เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตและการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นสมรรถนะที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำ กระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำรงชีวิตการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความ ขัดแย้งต่างๆอย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมแวดล้อมและการรู้จัก หลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นสมรรถนะที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถ เลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ มีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม ด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ได้ถูกต้องเหมาะสมและมี คุณธรรม

นอกจากนี้แล้วโรงเรียนมุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะจำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษ ที่ 21 ตามแนวทางที่ปรากฏของโรงเรียนมาตรฐานสากล ประกอบด้วย

1. ทักษะพื้นฐาน (Core Skills) ประกอบด้วยทักษะต่างๆ ดังนี้
  - 1.1 การสื่อสาร
  - 1.2 การดำเนินงาน
  - 1.3 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร(ICT)
  - 1.4 การแก้ปัญหา
  - 1.5 การทำงานกับผู้อื่น
2. ทักษะพลเมือง/ความรับผิดชอบต่อสังคม (Citizenship Skills) ประกอบด้วย ทักษะทักษะต่างๆ ดังนี้
  - 2.1 การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมชุมชน/สังคม

2.2 การเคารพความหลากหลาย
 2.3 การมีบทบาท/การมีส่วนร่วมในการสร้างให้เกิดความเท่าเทียมและความ
 ยุติธรรมในสังคม

- 2.4 การศึกษาปัญหาสังคมและลงมือทำเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง
- 2.5 ความเข้าใจในเรื่องสิทธิที่มาพร้อมความรับผิดชอบและปฏิบัติตามนั้น
- 2.6 มีขันติต่อความหลากหลายและไม่เลือกปฏิบัติ

3. ทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน(Personal Learning and Development Skills)
 ประกอบด้วยทักษะต่างๆ ดังนี้

- 3.1 การเห็นคุณค่าและเชื่อมั่นในตนเอง
- 3.2 การตระหนักรู้ในตนเองและรู้จักตนเอง
- 3.3 การมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนรู้
- 3.4 การจัดการ/การควบคุมตนเองได้
- 3.5 การคิด/วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล

4. ทักษะการทำงาน(Employability Skills) ประกอบด้วยทักษะต่างๆ ดังนี้

- 4.1 การวางแผนงาน/กิจกรรม
- 4.2 การจัดการตนเองและผู้อื่น
- 4.3 การตรงเวลา มีวินัย ทำงานด้วยตนเองได้
- 4.4 การจัดลำดับความสำคัญของงานและทำงานได้ตามเวลา
- 4.5 ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- 4.6 การเตรียมการล่วงหน้าและยืดหยุ่น
- 4.7 การมีจริยธรรมในการทำงาน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี จัดหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่
 พึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. รักษาดี ศาสน์ กษัตริย์ เป็นคุณลักษณะที่มุ่งให้ผู้เรียนแสดงออกถึงการเป็น
 พลเมืองดีของชาติ ดำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย สรัทธายึดมั่นในศาสนาและเคารพเทิดทูนสถาบัน
 พระมหากษัตริย์

2. ซื่อสัตย์สุจริต เป็นคุณลักษณะที่มุ่งให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความยึดมั่นในความ
 ถูกต้องประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองและผู้อื่นทั้งทาง กาย วาจา ใจ

3. มีวินัย เป็นคุณลักษณะที่มุ่งให้ผู้เรียนแสดงออกถึงการยึดมั่นในข้อตกลงตามกฎเกณฑ์และระเบียบข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคม

4. ใฝ่เรียนรู้ เป็นคุณลักษณะที่มุ่งให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความตั้งใจเพียรพยายามในการเรียน แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

5. อยู่อย่างเพียงพอ เป็นคุณลักษณะที่มุ่งให้ผู้เรียนแสดงออกถึงการดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีเบาะปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

6. มุ่งมั่นในการทำงาน เป็นคุณลักษณะที่มุ่งให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความตั้งใจและรับผิดชอบในการทำหน้าที่การทำงานด้วยความเพียรพยายามอดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

7. รักความเป็นไทย เป็นคุณลักษณะที่มุ่งให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่า ร่วมอนุรักษ์ สืบทอดภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรม ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

8. มีจิตสาธารณะ เป็นคุณลักษณะที่มุ่งให้ผู้เรียนแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น ชุมชน และสังคมด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น โดยไม่หวังผลตอบแทน

นอกจากนี้แล้วโรงเรียนยังมุ่งให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามคำขวัญของโรงเรียนคือ “ซื่อสัตย์ กตัญญู รู้หน้าที่ มีน้ำใจ” และคุณลักษณะของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนมาตรฐานสากลในด้านการมีศักยภาพเป็นพลโลก ได้แก่ความเป็นเลิศทางวิชาการ สื่อสารอย่างน้อยได้ 2 ภาษา ล้ำหน้าทางความคิด ผลิตงานอย่างสร้างสรรค์และร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลกเป็นต้น

โดยสรุป หลักสูตรโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรีมีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และมีการจัดการศึกษาตามจุดเน้นของโรงเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สาระการอ่านมากำหนดเป็นกรอบเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS โดยวิเคราะห์ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม. 5	<ul style="list-style-type: none"> - ดีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน - วิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นเรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล - คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต 	<ul style="list-style-type: none"> - การอ่านจับใจความ การอ่านตีความ การอ่าน คิดวิเคราะห์ การวิจารณ์ การแสดงความคิดเห็น การคาดคะเน เหตุการณ์ และการประเมินค่า จากสื่อ สิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (บทความ ข่าว สารคดี บทเพลง และ บทโฆษณา)

2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยในการรับสารต่างๆ และมีความจำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตปัจจุบันที่อยู่ในยุคของเทคโนโลยี ดังนั้นการอ่านที่มีประสิทธิภาพที่ช่วยกลั่นกรองข้อมูลอันเป็นประโยชน์และเป็นที่สุดแห่งการอ่านนั้นคือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งได้มีนักวิชาการต่างๆ ได้ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไว้หลายท่าน ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556, น.1117) ได้ให้ความหมายของวิจารณญาณว่า หมายถึง ปัญญาที่สามารถรู้หรือให้เหตุผลที่ต้องต้องได้ ดังนั้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหมายถึง การอ่าน โดยใช้สติปัญญาพิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล

กองทัพ เคลือบพนิชยกุล (2542, น.113) ได้ให้ความหมายของวิจารณญาณว่า หมายถึงปัญญาที่สามารถรู้ หรือให้เหตุผลที่ถูกต้อง หรือการตรวจหาเหตุผลนั่นเอง

คนยา วงศ์ระชะชัย (2542, น.182) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ การอ่านที่ผู้อ่านต้องแยกข้อเท็จจริงออกจากเนื้อหาส่วนอื่นๆ ก่อน เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของเนื้อหาที่เป็นข้อเท็จจริง สัดส่วนของเนื้อหาที่เป็นข้อคิดเห็น และความรู้สึกอันนำไปสู่การสรุปว่าผู้เขียนมีเจตนาเสนอข้อเท็จจริงที่เป็นความรู้ หลักการ หรือมีเจตนาแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกในเรื่องใด

สมบัติ จำปาเงินและสำเนียง มณีกาญจน์ (2550, น.98) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือการอ่านที่สามารถใช้ปัญญา โดยสามารถรู้หรือให้เหตุผลที่ถูกต้อง หรือ

กล่าวโดยรวบรัดว่าเป็นการอ่านอย่างระมัดระวังด้วยการตรวจหาเหตุผลซึ่งนอกจากจะให้ความรู้แล้วยังเกิดปัญญาในที่สุด

จากความหมายที่ได้กล่าวมา พอสรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านโดยใช้สติปัญญาพิจารณาตอบคำถาม การให้เหตุผล สรุปสาระสำคัญ ดีความและประเมินคุณค่าสิ่งที่อ่านได้อย่างสมเหตุผล โดยเข้าใจความหมายโดยนัยของถ้อยคำ อารมณ์และความรู้สึกของผู้เขียน สามารถแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น

2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

จิรวัดน์ เพชรรัตน์และอัมพร ทองใบ (2556, น.201) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1. ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน ตลอดจนวัตถุประสงค์ของผู้เขียน
2. ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ข้อเท็จจริง และความคิดเห็นจากข้อความที่อ่านได้
3. ผู้อ่านสามารถคิดไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลว่าสิ่งใดควรเชื่อ สิ่งใดไม่ควรเชื่อ
4. ผู้อ่านสามารถใช้ความรู้และประสบการณ์มาช่วยในการคิดและวินิจฉัยเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ โดยใช้การอ่านเป็นเครื่องมือส่งเสริมความคิดและความฉลาดรอบรู้

อรอนงค์ ตั้งก่อเกียรติ (2542, น.14) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณช่วยพัฒนาปัญญาของผู้รับสารให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับสารที่ได้อ่าน สามารถแยกแยะส่วนต่างๆ และมองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนต่างๆ ที่ประกอบกัน ฝึกให้ผู้รับสารมีกระบวนการคิดที่ลึกซึ้งและสร้างสรรค์และรู้จักใช้วิจารณญาณไตร่ตรอง

กล่าวโดยสรุป การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการอ่านที่ช่วยพัฒนาความคิด พัฒนาการกระบวนการคิด พัฒนาปัญญาเพราะผู้อ่านต้องวิเคราะห์และแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น อีกทั้งผู้อ่านต้องประเมินค่าของสารที่อ่าน โดยใช้เหตุผล

2.3 หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

จิรวัดน์ เพชรรัตน์และอัมพร ทองใบ (2556, น.202-203) ทิ้งนี้ข้อคิดเห็นนี้ยังสอดคล้องกับวรรณา บัวเกิด (2551, น.222) ได้แนะนำหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1. พิจารณาทำความเข้าใจหัวข้อเรื่องและประเด็นต่างๆ แสดงถึงใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ขอบเขตเนื้อหา เจตนาของผู้เขียนเพื่อสรุปประเด็นสำคัญของเรื่องและความคิดสำคัญของผู้เขียน

2. ตั้งคำถามเกี่ยวกับสาระสำคัญของเรื่อง เช่น คำว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และได้ผลอย่างไร นอกจากนี้ผู้อ่านต้องกำหนดว่าต้องการอะไรจากการอ่าน

3. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น การพิจารณาเรื่องที่อ่านว่าส่วนใดข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น เป็นแนวทางหนึ่งในการพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูล

4. ตัดสินว่าสิ่งใดดีหรือไม่ดี การอ่านสิ่งใดก็ตาม ผู้อ่านควรพิจารณาว่าสิ่งที่อ่านเป็นประโยชน์หรือไม่ สิ่งใดที่เป็นประโยชน์ที่ผู้อ่านสามารถนำไปปฏิบัติตาม

คนยา วงศ์ธนะชัย (2542, น.182) ได้เสนอแนะหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1. พิจารณาความถูกต้องของภาษาที่อ่าน
2. พิจารณาความต่อเนื่องของประโยคว่ามีการสอดคล้องกันดีหรือไม่
3. พิจารณาความต่อเนื่องของเรื่องระหว่างเรื่องที่เป็นแกนหลักและแกนรองและส่วนประกอบอื่นๆ ว่ามีความกลมกลืนกันหรือไม่
4. แยกแยะข้อเท็จจริง ความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้เขียน
5. พิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างหลักการและตัวอย่าง
6. ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ความรู้สึกของผู้เขียนก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แก่ผู้อ่านหรือไม่

สรุปได้ว่า หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน จับใจความสำคัญของเรื่อง ดีความ วิเคราะห์แยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น แสดงความรู้สึกและประเมินค่าจากเรื่องที่อ่านได้

2.4 แนวทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สมบัติ จำปาเงินและสำเนียง มณีกาญจน์ (2550, น.98-99) ได้แนะนำแนวทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สรุปได้ ดังนี้

1. พิจารณาความถูกต้องของภาษาที่อ่าน
2. จับประเด็นความคิดสำคัญของผู้เขียน
3. เข้าใจจุดมุ่งหมายในการเขียน
4. พิจารณาความสัมพันธ์ของส่วนต่างๆ
5. พิจารณา แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
6. ขยายความหรือคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้
7. ประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, น.8) ได้นำเสนอแนวทางการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณ สรุปได้ ดังนี้

1. วิเคราะห์ถ้อยคำ ความหมายของคำ ทั้งความหมายโดยตรงและโดยนัย
2. วิเคราะห์บริบท
3. การวิเคราะห์ประโยค การเรียบเรียงประโยค
4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในเรื่องที่อ่าน ว่า มีความสำคัญในแต่ละตอนอย่างไร
 หรือมีข้อสรุปโต้แย้งกับข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริงอย่างไร
5. การวิเคราะห์เปรียบเทียบ หมายถึงการนำบทความ ข้อความ ข่าว จากเรื่อง
 เดียวกัน

จากการที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นอ่านเพื่อคิดหา
 เหตุผลเพื่อให้เกิดความเข้าใจด้วยการพินิจ พิจารณา วิเคราะห์ ดีความและประเมินคุณค่าข้อความที่
 ได้อ่าน ดังนั้นการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นการอ่านขั้นสูงที่ต้องผ่านการฝึกฝนให้เป็นนิสัย

2.5 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ เป็นสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
 เนื่องจากมีความสำคัญในการดำเนินชีวิตและการประกอบวิชาชีพ ทุกวิชาจึงมีเป้าหมายสำคัญที่
 จะต้องพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2548: 48) ได้ระบุ
 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ดังนี้

1. สรุปสาระสำคัญของเรื่อง
2. ระบุประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่าน
3. เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นความคิดต่างๆ ในเรื่องที่อ่าน
4. เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของประเด็นสำคัญในเรื่องที่อ่าน
5. แยกข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น
6. ระบุแหล่งข้อมูลลักษณะการนำข้อมูลมาใช้และความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ใช้ใน
 การเขียน
7. บอกข้อตกลงเบื้องต้นที่แฝงอยู่ของผู้เขียนในการนำเสนอเรื่อง
8. บอกได้ว่าผู้เขียนมีแรงบันดาลใจในการเขียนจากสิ่งใด
9. ค้นหาอคติของผู้เขียนหรือประเด็นที่แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับข้อเสนอที่มีมา
 ก่อนของข้อเขียนนั้น
10. ประเมินค่าน้ำหนักน่าเชื่อถือในการอ้างเหตุผลของผู้เขียน

11. ประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลของข้อสรุปที่ผู้เขียนนำเสนอ

เฉลิมลาภ ทองอาจ (2561, น.12) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจรรณญาณ สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจรรณญาณมีความสำคัญ เป็นทักษะการสื่อสารที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้อ่านจะใช้เหตุและผลในการพิจารณาเหตุและผลที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ในงานเขียน การใช้เหตุและผลในการพิจารณาเหตุและผล หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดของผู้อ่านกับความคิดของผู้เขียน ซึ่งผู้เขียนได้นำเสนอข้อมูล ประเด็นความคิด แนวคิด หรือสารบางอย่างมาสู่ผู้อ่าน และกลวิธีที่จะทำให้ประเด็นต่างๆ ดังกล่าวมีน้ำหนักหรือโน้มน้าวให้ผู้อ่านเชื่อถือ ก็คือการให้เหตุผล ประจักษ์หลักฐาน หรือข้อมูลสนับสนุนในลักษณะอื่นๆ อันจะทำให้ผู้อ่านเกิดความเชื่อว่า สิ่งที่เขียนนั้นเป็นจริงหรือควรเชื่อ ในขณะที่เดียวกันผู้อ่านต้องตรวจสอบการให้เหตุผลของผู้เขียนว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่ อย่างไร ลักษณะเช่นนี้จึงกล่าวได้ว่า ผู้อ่านมีวิจรรณญาณอย่างแท้จริง โดยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจรรณญาณ ได้แก่

1. บอกได้ว่า สารหรือแก่นเรื่อง (theme) ที่ผู้เขียนต้องการเสนอมายังผู้อ่านคืออะไร
2. กลวิธีการนำเสนอสารหรือแก่นเรื่องมีความถูกต้องหรือสมเหตุสมผลมากน้อยเพียงใด
3. ปัจจัยที่จะทำให้งานเขียนเรื่องนั้นๆ ถูกต้อง/น่าเชื่อถือ คืออะไร
4. ข้อมูลที่ผู้เขียนนำมาประกอบการสนับสนุนแก่นเรื่องหรือประเด็นความคิดของตนนั้น มีความถูกต้อง/น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด
5. ข้อมูลที่นำเสนอในงานเขียน ข้อมูลใดเป็นข้อเท็จจริง ข้อมูลใดเป็นข้อคิดเห็น และข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นนั้น น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านวิจรรณญาณมีความสำคัญและสามารถฝึกให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ โดยการให้หลักเหตุและผล พิจารณาสาระสำคัญของเรื่อง ระบุประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่าน เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นความคิดต่างๆ ในเรื่อง เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง แยกข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น รวมถึงประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้

2.6 ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจรรณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจรรณญาณ เป็นการอ่านที่ต้องใช้ทักษะทางการคิด ใช้วิจรรณญาณ และใช้เหตุผลประกอบ ซึ่งมีนักวิชาได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจรรณญาณ ไว้ดังนี้

แม้นมาส ชาลิต (2544, น.25) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจรรณญาณว่า เป็นการอ่านที่สามารถให้ผู้อ่านได้รับเนื้อหาสาระจากเรื่องที่อ่าน ฝึกทักษะการคิดอย่างมีเหตุผล ช่วยส่งเสริมการพัฒนาทางสมองและเกิดกระบวนการคิดด้วยตนเอง

อัจจิมา เกิดผล (2546, น.129) กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจรรณญาณดังนี้

1. ได้รู้ว่าข้อมูลใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น
2. ทำให้ผู้อ่านมีความใฝ่รู้ อยากอ่านหนังสืออยู่เสมอ
3. เป็นการกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดการคิดและทักษะที่กว้างไกล
4. ผู้อ่านจะไม่ยึดมั่นในตำราเล่มใดเล่มหนึ่ง
5. ผู้อ่านจะไม่หลงเชื่อโฆษณา เพราะสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง
6. รู้จักการประเมินค่า มีเหตุผลและรอบคอบและสามารถนำไปต่อยอดได้

อุษณีย์ อนุรุทธวงศ์ (2545, น.20) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจรรณญาณว่า การอ่านช่วยให้ผู้อ่านมีเหตุผล รู้จักวิเคราะห์ สังเคราะห์ เปรียบเทียบและมีการสรุปข้อมูลอย่างเป็นระบบ

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจรรณญาณ คือ การทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ และมีความคิดอย่างรอบคอบ มีเหตุผลที่จะนำไปสู่การประเมินค่าสารที่อ่านได้

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

3.1 ที่มาของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

กระบวนการ GPAS เกิดขึ้นจากการที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องการหารูปแบบแนวทางในการพัฒนาการคิดให้กับผู้เรียน จึงเริ่มต้นด้วยการตั้งคณะทำงานขึ้นมาชุดหนึ่งโดยมี ดร.โกวิท ประชาพลฤกษ์ เป็นที่ปรึกษา ทำการศึกษา ค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการคิดทั้งในประเทศและต่างประเทศ จากนั้นคณะทำงานได้สังเคราะห์แนวคิด และทฤษฎีเหล่านั้น ได้กรอบพัฒนาการคิดหรือโครงสร้างทักษะกระบวนการคิด 4 ประการ คือ การรวบรวมและเลือกข้อมูล (Gathering) การจัดกระทำข้อมูล (Processing) การประยุกต์ใช้ความรู้ (Applying) และการกำกับตนเอง (Self – regulating) เรียกย่อๆว่า GPAS โดยนำอักษรภาษาอังกฤษตัวแรกของโครงสร้างทักษะกระบวนการคิดนั้นมาใช้

จากการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อผลักดันให้การจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนปัจจุบันเป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนได้คิดให้มากขึ้นกว่าการเป็นผู้รับข้อมูลจากครู เพื่อให้ผู้เรียนใช้ความรู้และสร้างความรู้ให้มากขึ้นกว่าการสอนที่ผู้เรียนเป็นเพียงผู้รับความรู้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้มอบหมายให้สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษาจัดทำโครงการขับเคลื่อนการคิดคู่ห้องเรียนเพื่อนำหลักการแนวคิดสู่การปฏิบัติในห้องเรียน โดยมีคณะกรรมการชุดหนึ่งศึกษาวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีต่างๆเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการคิดทั้งในประเทศและต่างประเทศสังเคราะห์เป็นกรอบการพัฒนาการคิดเพื่อให้ครูที่เป็นตัวแทนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปรับกระบวนการที่เกิดจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์และตั้งชื่อรูปแบบการพัฒนาการคิดว่ากระบวนการ GPAS

3.2 ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

ปรีชา ทรฤทธิ์ (2552) ได้รวบรวมขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ไว้ว่า GPAS เป็นคำย่อของกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิดกระบวนการหนึ่งทีประกอบด้วยโครงสร้าง 4 ประการ ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลและการเลือกข้อมูล (Gathering) การจัดกระทำข้อมูล (Processing) การประยุกต์ใช้ความรู้ (Applying) และการกำกับตนเอง/การเรียนรู้ได้เอง (Self-regulating) โดยมีลำดับขั้นตอนโดยละเอียด ดังนี้

3.2.1 การรวบรวมข้อมูลและการเลือกข้อมูล ประกอบด้วยการพัฒนาการคิดในประเด็นต่อไปนี้

- 1) การกำหนดประเด็นในการรวบรวมข้อมูล
- 2) การกำหนดเป้าหมาย
- 3) การสังเกตด้วยประสาทสัมผัส
- 4) การรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต
- 5) การเลือกข้อมูลมาใช้
- 6) การบันทึกข้อมูล
- 7) การดึงข้อมูลเดิมมาใช้และย่อความ

3.2.2 การจัดกระทำข้อมูล ประกอบด้วยการพัฒนาการคิดในประเด็นต่อไปนี้

- 1) การจำแนก
- 2) การเปรียบเทียบ
- 3) การจัดกลุ่ม
- 4) การจัดลำดับ
- 5) การสรุปเชื่อมโยง

- 6) การไต่ตรองด้วยเหตุผล
- 7) การวิจารณ์
- 8) การตรวจสอบ

3.2.3 การประยุกต์ใช้ความรู้ ประกอบด้วยการพัฒนาการคิดในประเด็นต่อไปนี้

- 1) การประเมินทางเลือก
- 2) การเลือกทางเลือก
- 3) การใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์
- 4) การขยายความรู้ให้จริงมากขึ้น
- 5) การวิเคราะห์
- 6) การสังเคราะห์
- 7) การตัดสินใจ
- 8) การนำความรู้ไปปรับใช้
- 9) การแก้ปัญหา
- 10) การวิเคราะห์วิจารณ์
- 11) การคิดสร้างสรรค์

3.2.4 การกำกับตนเอง/การเรียนรู้ได้เอง ประกอบด้วยการพัฒนาการคิดในประเด็นต่อไปนี้

- 1) การตรวจสอบและการควบคุมการคิด
- 2) การสร้างค่านิยมการคิด
- 3) การสร้างนิสัยการคิด

ครูควรสอดแทรกการกำกับตนเอง/การเรียนรู้ด้วยตนเองเข้าไปในขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของโครงสร้าง 3.2.1-3.2.3 ตลอดเวลา เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะรักการคิด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, น.20-23)

สรุปได้ว่า แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการคิดโดยใช้กระบวนการ GPAS เป็นกระบวนการพัฒนาการคิดที่มีขั้นตอนการพัฒนาที่ชัดเจน โดยเริ่มจากการรวบรวมและเลือกข้อมูล (Gathering) การจัดกระทำข้อมูล (Processing) การประยุกต์ใช้ความรู้ (Applying) และการกำกับตนเอง (Self-regulating)

3.3 โครงสร้างของ GPAS

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้ปรับปรุงโมเดลของ GPAS โดยมีขั้นตอน ดังนี้

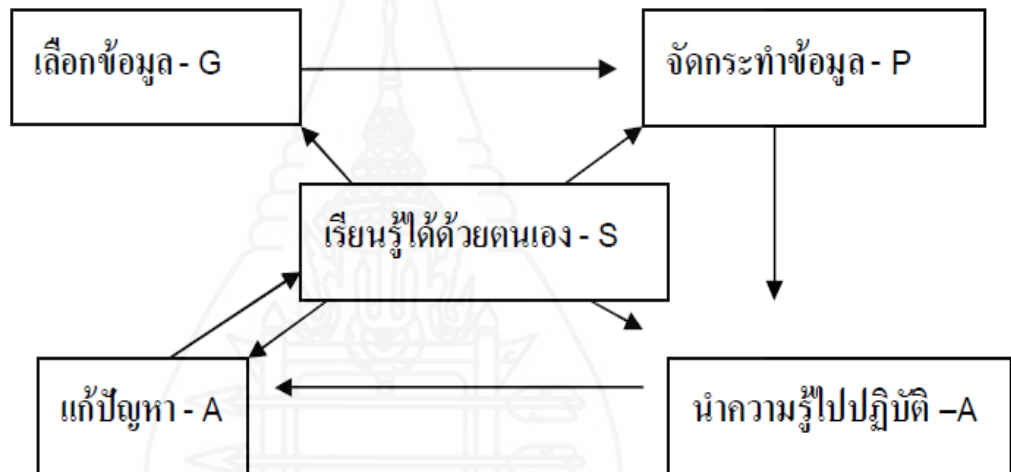
ขั้นที่ 1 ครูกำหนดเป้าหมายที่เป็นงาน/ชิ้นงานที่เกิดจากการเรียนรู้ของนักเรียน แล้วออกแบบ การจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายนั้นๆ

ขั้นที่ 2 นักเรียนลงมือศึกษาความรู้ เก็บรวบรวมข้อมูล เลือกข้อมูลสำคัญนำมา จัดกระทำเป็นหมวดหมู่ จำแนก เพื่อให้ผลงาน/ชิ้นงานตามที่กำหนด

ขั้นที่ 3 นักเรียนเสนอแนวทางการนำความรู้ไปปฏิบัติหรือแก้ปัญหา บางกรณีอาจ นำไปปฏิบัติจริงหรือแก้ปัญหาจริง

ขั้นที่ 4 นักเรียนสรุปผลที่ได้จากกระบวนการที่ตกผลึกในตนเอง

จากโครงสร้างดังกล่าวข้างต้น สรุปเป็นภาพได้ ดังนี้

ภาพที่ 2.1 โครงสร้างของ GPAS

ที่มา: กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 23

การปฏิบัติตามขั้นตอน GPAS เป็นการปลูกฝังการคิดโดยอัตโนมัติ เมื่อฝึกบ่อยๆ ก็จะเกิดทักษะการคิดและมีนิสัยรักการคิด นำไปสู่การเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะด้านด้านการอ่านของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุป แนวทางในการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ GPAS ประกอบด้วย ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญ 4 ขั้น ได้แก่

ขั้นที่ 1 การรวบรวมและเลือกข้อมูล (Gathering) กำหนดประเด็นในการรวบรวมข้อมูล(Focusing Skills) กำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) สังเกตด้วยประสาทสัมผัส(Observing)

รวบรวมข้อมูลจากการสังเกต (Collecting) เลือกข้อมูลมาใช้ (Selecting) บันทึกข้อมูล (Encoding & Recording) ดึงข้อมูลเดิมมาใช้และย่อความ (Retrieving & Summarizing)

ขั้นที่ 2 การจัดกระทำข้อมูล (Processing) จำแนก(discriminating) เปรียบเทียบ (Comparing) จัดกลุ่ม(Classifying) จัดลำดับ(Sequencing) สรุปรวมโยง(Connecting) ไตร่ตรองด้วยเหตุผล(Reasoning) วิวิจารณ์(Criticizing) ตรวจสอบ(Verifying)

ขั้นที่ 3 การประยุกต์ใช้ความรู้ (Applying) ใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์(creative) ขยายความรู้ให้มากขึ้น (expanding scenario) การวิเคราะห์(analysis) การตัดสินใจ (decision making) การนำความรู้ไปปรับใช้ (transferring) การแก้ปัญหา (problem solving) การคิดวิวิจารณ์ (critical thinking) การคิดสร้างสรรค์(creative thinking)

ขั้นที่ 4 การกำกับตนเอง/เรียนรู้ได้เอง (Self – regulating) การตรวจสอบและควบคุมการคิด(Meta Cognition) การสร้างค่านิยมการคิด(Thinking Value) การสร้างนิสัยการคิด (Thinking Disposition)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการ GPAS ดังกล่าวข้างต้นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ใน 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 การรวบรวมและเลือกข้อมูล (Gathering) เป็นการฝึกให้นักเรียนพิจารณาเนื้อเรื่องและกำหนดประเด็นปัญหาที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม การให้เหตุผลเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาบทอ่าน

ขั้นที่ 2 การจัดกระทำข้อมูล (Processing) เป็นการฝึกให้นักเรียนจำแนกเปรียบเทียบ จัดกลุ่มจัดลำดับ สรุปรวมโยง ไตร่ตรองด้วยเหตุผล มีการวิจารณ์และตรวจสอบการอ่าน

ขั้นที่ 3 การประยุกต์ใช้ความรู้ (Applying) เป็นการฝึกให้นักเรียนประเมินทางเลือก เลือกใช้ความรู้ ตัดสินใจ และการนำความรู้ไปปรับใช้

ขั้นที่ 4 การกำกับตนเอง (Self – regulating) เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักการตรวจสอบและควบคุมการคิดของตน

4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

กู๊ด (Good, น. 1973) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพ คุณภาพ หรือระดับ ความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจต่อสิ่งต่างๆ และทัศนคติที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งนั้น

โวลแมน (Wolman, น. 1973) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่แสดง ถึงความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามจุดหมาย และความต้องการหรือแรงจูงใจ

เคลิร์ก (Quirk, น. 1987) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้ที่มี ความสุขหรือความพอใจเมื่อได้รับความสำเร็จ หรือได้รับสิ่งที่ตนต้องการ

วิรุฬ พรรณเทวี (2542, น.111) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึก ภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งอย่างไร ถ้า คาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทาง ตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ว่ามีมากหรือน้อย

อรรถพร คำคม (2546, น.29) ได้สรุปความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติหรือระดับ ความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจการมต่างๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพ ของกิจกรรมนั้นๆ โดยเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลจะได้รับ ระดับของความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้นๆ สามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้น ได้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544, น.27) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจในงานมีผล ต่อความสำเร็จของงาน และหน่วยงาน เป็นความรู้สึกโดยรวมของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็น ความสุขที่เกิดจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลตอบแทนที่เป็นความพึงพอใจ

กล่าวโดยสรุป ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หากได้รับการตอบสนองหรือเกิดความรู้สึกสมหวัง ความพึงพอใจนั้นจะเพิ่มขึ้น

4.2 ทฤษฎีความพึงพอใจ

เชลลี (Shelli, 1995, p. 9) ได้ศึกษาแนวคิด เกี่ยวกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่าเป็น ความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกใน ทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วส่งผลให้เกิดความรู้สึกที่มีความสุข และเป็นระบบย้อนกลับ ที่สามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความสุขเป็น ความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและมีความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกในทางบวกอื่นๆ ซึ่ง

ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกและความสุข ทั้งสามส่วนนี้มีความสัมพันธ์กันอย่าง สลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้ เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ

มาสโลว์ (Maslow, 1970) ได้เรียงลำดับสิ่งจูงใจ หรือความต้องการของมนุษย์ไว้ 5 ระดับ โดยเรียง ลำดับขั้นของความต้องการไว้ตามความสำคัญ ดังนี้

1. ความต้องการพื้นฐานทางสรีระ
2. ความต้องการความปลอดภัยรอดพ้นอันตรายและมั่นคง
3. ความต้องการความรัก ความเมตตา ความอบอุ่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ
4. ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง การยกย่อง และความเคารพตัวเอง
5. ความต้องการความสำเร็จด้วยตนเอง

สรชัย พิศาลบุตร (2551, น. 98-99) ได้กล่าวถึง การวัดระดับความพึงพอใจของ ลูกค้า หรือผู้ให้บริการว่า สามารถทำได้ 2 วิธี คือ

1. วัดความพึงพอใจจากการสอบถามความคิดเห็นของลูกค้าหรือผู้ให้บริการ เป็นการวัดระดับความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ให้บริการจากการสอบถามความคิดเห็นของลูกค้าหรือผู้ให้บริการ โดยตรง ทำได้โดยกำหนดมาตราวัดระดับความพึงพอใจที่ลูกค้าหรือผู้ให้บริการที่มีต่อ คุณภาพของ สินค้าหรือบริการนั้นๆ และกำหนดเกณฑ์ชี้วัดระดับความพึงพอใจจากผลการวัดระดับ ความพึงพอใจ เฉลี่ยที่ลูกค้าหรือผู้ให้บริการที่มีต่อคุณภาพของสินค้าหรือบริการนั้นๆ

2. วัดจากตัวชี้วัดคุณภาพการให้บริการที่กำหนดขึ้น โดยการวัดระดับความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ให้บริการจากเกณฑ์ชี้วัดระดับคุณภาพสินค้าหรือบริการที่กำหนดขึ้นนี้อาจใช้ เกณฑ์ คุณภาพระดับต่างๆ ที่กำหนดขึ้น โดยผู้ให้บริการผู้ประเมินผลการให้บริการและมาตรฐาน กลาง หรือมาตรฐานสากลของการให้บริการนั้น

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ คือ การทำให้ความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับ บริการในสิ่งที่ดีเป็นที่พอใจ ประทับใจ ตามที่ผู้รับบริการตั้งใจ ไว้หรือมากกว่าที่คิดไว้ การจะทำให้ เกิดความรู้สึกพึงพอใจได้ หน่วยให้บริการต้องวางระบบ โครงสร้างที่ดี สอดคล้อง สัมพันธ์กันทุก ฝ่าย เช่น ด้านเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทันสมัย ด้านบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจในหน้าที่ และต้องมีใจรักใน การให้บริการ ด้านสถานที่สะอาดพื้นที่เหมาะสมกับการให้บริการ มีความ เชื่อมั่นและมั่นใจเมื่อมารับ บริการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งจากองค์ประกอบอีก หลายๆ ด้านที่จะนำไปสู่จุดสูงสุดในเรื่องความพึงพอใจ

4.3 องค์ประกอบของความพึงพอใจ

นักวิชาการได้อธิบายถึงองค์ประกอบของความพึงพอใจ พอสรุปได้ ดังนี้

Gilmer (1967, น.50) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่เอื้อต่อความพึงพอใจในการทำงานไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. ความมั่นคงปลอดภัย (Security) ได้แก่ ความมั่นคงของงาน และองค์การ
  2. โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน (Opportunity for advancement) ได้แก่ การมีโอกาสดำเนินตำแหน่งที่สูงขึ้น
  3. บริษัทและการจัดการ (Company and management) ได้แก่ ความพึงพอใจที่มีต่อสถานที่ทำงาน ชื่อเสียงของสถาบัน และการดำเนินงานของสถาบัน
  4. ค่าจ้าง (Wages) ได้แก่ จำนวนรายได้ประจำและรายได้ที่จ่ายตอบแทนพิเศษที่หน่วยงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน
  5. ลักษณะภายในของงาน (Intrinsic aspect of the job) ได้แก่ การได้ทำงานที่ตรงกับความต้องการ ความรู้ ความสามารถ
  6. การนิเทศงาน (Supervision) การนิเทศมีความสำคัญที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติงาน มีความรู้สึกพอใจ หรือไม่พอใจต่องานได้ การนิเทศงานที่ไม่ดี อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการย้ายงาน
  7. ลักษณะทางสังคมของงาน (Social aspects of the job) ถ้าผู้ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุขก็จะเกิดความพึงพอใจในงานนั้น
  8. การติดต่อสื่อสาร (Communication) ทั้งภายใน และภายนอกหน่วยงาน
  9. สภาพการทำงาน (Working condition) ได้แก่ แสง อากาศ เสียง ชั่วโมงการทำงาน
  10. ผลประโยชน์ที่เกี่ยวเนื่องต่างๆ (Benefits) ได้แก่ บำเหน็จตอบแทนเมื่อออกจากงาน การบริการด้านการรักษาพยาบาล สวัสดิการ ที่อยู่อาศัย วันหยุด
- สามารถ บุญโยประการ (2550, น.38) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจที่จะทำงานว่า การสร้างอารมณ์ หรือความต้องการในการทำงานให้เกิดขึ้นนั้น ต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ จึงจะทำให้เกิดความรู้สึกพอใจที่จะทำงานปัจจัยเหล่านั้น ได้แก่ สภาพงาน (Work) การจ่ายผลตอบแทน (Pay) การสนับสนุนส่งเสริม (Promotion) การควบคุมดูแล หรือการจัดการ (Supervision) ผู้ร่วมงาน (Co-workers) และสภาวะการณ์ปัจจุบัน (Current personal situation)

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่า องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน ได้แก่ ความสำเร็จในงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ความก้าวหน้าในงาน ค่าตอบแทนและผลประโยชน์ที่เกี่ยวเนื่อง การที่บุคคลได้รับความมั่นคง ปลอดภัย

ปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของงาน ได้แก่ นโยบายและการบริหาร สภาพการทำงาน และความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

4.4 การประเมินความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเกี่ยวข้องกับความรู้สึกของผู้มารับบริการในมิติต่างๆ ของแต่ละบุคคล ดังนั้นการวัดระดับความพึงพอใจ สามารถกระทำได้หลายวิธี ดังนี้

โยธิน แสงวดี (2551, น.9) กล่าวว่า มาตรวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่างๆ เช่น การบริหารและการควบคุมงาน และเงื่อนไขต่างๆ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์ ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะมุ่งใจให้ผู้ตอบคำถามตอบตามข้อเท็จจริง

3. การสังเกต เป็นการสังเกตพฤติกรรมทั้งก่อนการรับบริการ ขณะรับบริการและหลังการรับบริการ การวัดโดยวิธีนี้จะต้องกระทำอย่างจริงจังและมีแบบแผนที่แน่นอนจะเห็นได้ว่าการวัดความพึงพอใจนั้นสามารถกระทำได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับความสะดวก เหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมายของการวัดด้วย จึงจะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือได้

ภณิดา ชัยปัญญา (2541, น. 11) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถาม ต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าว อาจถามความพอใจในด้านต่างๆ เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลกลุ่มตัวอย่างมากๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตรวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตรส่วนแบบลิเคิร์ต ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุย โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคล เป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และ

สังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน

จากการศึกษาการวัดความพึงพอใจ สรุปได้ว่าการวัดความพึงพอใจเป็นการบอกถึงความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถวัดได้หลายวิธี การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถามความคิดเห็น การใช้แบบสำรวจความรู้สึกรู้สึก

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ลัดดา ไชวพันธ์ (2542, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีการสอนกระบวนการทางวิทยาศาสตร์กับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่สอนด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เห็นด้วยต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สุรินทร์ ยิ่งนิก (2550, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการสอน การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสำเร็จรูปในกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ วิชาภาษาไทย สารการเรียนรู้เพิ่มเติม ท 40206 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยสรุปว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนโดยใช้สื่อสำเร็จรูปในกระบวนการเรียนรู้ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความคิดเห็นในระดับมาก

นวลจิตต์ เขาวงกตพิงศ์ (2554, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 7 E ที่เน้นกิจกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง การรักษาคูณภาพของสิ่งมีชีวิต ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิริยาลัยจังหวัดแพร่ จังหวัดแพร่ ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ 7 E ที่เน้นกิจกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยาสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ 7 อี มีความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ 7 อี มีความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

ถาดทอง ปานศุภวัชร (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาครู ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ด้วยกระบวนการ GPAS วัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาครูในด้านเนื้อหา ความสัมพันธ์และหลักการกับเกณฑ์ที่กำหนด 2) เปรียบเทียบประสิทธิภาพของสื่อที่ใช้ในการพัฒนา ทักษะการคิดวิเคราะห์ และ 3) เปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาครูจำแนกตามภูมิภาค กลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาครูชั้นปีที่ 2 ใน 4 โปรแกรมวิชา คือ การศึกษาปฐมวัย วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา จำนวน 237 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาครูทำคะแนนการคิดวิเคราะห์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 จำนวน 210 คน และไม่ผ่าน เกณฑ์ จำนวน 27 คน นักศึกษาโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละการคิดวิเคราะห์สูงสุด รองลงมาเป็นโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ การศึกษาปฐมวัย และสังคมศึกษา ตามลำดับ เมื่อพิจารณาการคิดวิเคราะห์เป็นรายด้าน นักศึกษาครูทำคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ด้านความสัมพันธ์ ได้สูงสุดคิดเป็นร้อยละ 76.31 รองลงมาเป็นด้านหลักการ และด้านเนื้อหา โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75.20 และ 69.13 ตามลำดับโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงสุดด้านเนื้อหา ส่วนด้าน ความสัมพันธ์และด้านหลักการ โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงสุด

สุชีรา จันครา (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการ GPAS และการประเมิน เพื่อการเรียนรู้ในรายวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศอุทิศ) สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองการใช้กระบวนการ GPAS และการประเมินเพื่อการเรียนรู้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ ซึ่งการสะท้อนข้อมูลจากการประเมินไปยังนักเรียนด้วย วิธีการต่างๆ ทำให้นักเรียนได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์กับตัวเองในการนำข้อมูลต่างๆ ไปปรับปรุงแก้ไข การทำงานของนักเรียนได้ดีขึ้น โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลของคะแนนทักษะการ

คิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 0.4877 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 48.77 และทักษะการคิดวิเคราะห์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ธัญดา นันทธรรมโชติ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบ GPAS 5 STEPs ประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่อง คำพ้องรูป คำพ้องเสียง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกระบวนการเรียนรู้ GPAS 5 STEPs ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีคุณภาพอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องรูป คำพ้องเสียง กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.47/77.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ที่กำหนด 75/75

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการใช้กระบวนการ GPAS นำมาพัฒนาการอ่านคิดวิเคราะห์ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า สามารถพัฒนาความสามารถดังกล่าวได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS นำมาพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี

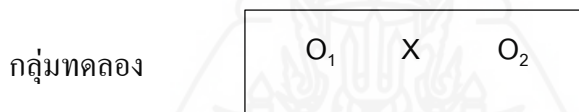
บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือการวิจัย
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยการวัดก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลอง ดังนี้

- O_1 หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองก่อนเรียน
X หมายถึง การจัดการเรียนรู้แบบ GPAS
 O_2 หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองหลังเรียน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 480 คน ซึ่งจัดห้องเรียนโดยการละความสามารถของนักเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบประเมินความพึงพอใจ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 20 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 1 ฉบับ จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก กำหนดการให้ค่าคะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ

2.1 วิธีการสร้างเครื่องมือ

2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) ศึกษามาตรฐาน ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในสาระการอ่าน
- 3) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 4) กำหนดขอบเขตของเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 5) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS จำนวน 20 ชั่วโมง แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ มีส่วนประกอบหลัก ดังนี้
  - (1) มาตรฐานการเรียนรู้
  - (2) ตัวชี้วัด
  - (3) จุดประสงค์การเรียนรู้
  - (4) สาระสำคัญ
  - (5) สาระการเรียนรู้

6) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 การรวบรวมและเลือกข้อมูล (Gathering) เป็นการฝึกให้นักเรียนพิจารณาเนื้อเรื่องและกำหนดประเด็นปัญหาที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม การให้เหตุผล เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาบทอ่าน

ขั้นที่ 2 การจัดกระทำข้อมูล (Processing) เป็นการฝึกให้นักเรียนจำแนกเปรียบเทียบ จัดกลุ่มจัดลำดับ สรุปเชื่อมโยง ไตร่ตรองด้วยเหตุผล มีการวิจารณ์และตรวจสอบการอ่าน

ขั้นที่ 3 การประยุกต์ใช้ความรู้ (Applying) เป็นการฝึกให้นักเรียนประเมินทางเลือก เลือกใช้ความรู้ ตัดสินใจ และการนำความรู้ไปปรับใช้

ขั้นที่ 4 การกำกับตนเอง (Self-regulating) เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จัก การตรวจสอบและควบคุมการคิดของตน

(7) สื่อการเรียนการสอน

(8) การวัดผลและประเมินผล

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องขององค์ประกอบต่างๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้โดยมีข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไขในส่วนเนื้อหาของบทอ่าน ควรมีการจัดลำดับบทอ่าน โดยเริ่มจากง่ายไปหายาก ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ จากการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่า ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 1.00 และผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคำถามในกิจกรรมการเรียนรู้ ควรเน้นกระบวนการคิดนำไปสู่การตัดสินใจ ผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2561 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยทดลองใช้ จำนวน 2 แผน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในเรื่องของเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

9) นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงในด้านเวลาที่ใช้ให้กระชับไม่ยืดเยื้อ และให้เข้าใจง่ายขึ้น

10) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

2.1.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีขั้นตอนดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1) ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3) วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแผนผังการสร้างแบบทดสอบ ดังนี้

พฤติกรรมที่ต้องการ/ตัวชี้วัด	ระดับพฤติกรรม			รวม
	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	
- สรุปประเด็นสำคัญ	5	4	5	14
- ตีความ แปลความ ขยายความ	8	4	4	16
- วิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดง ความคิดเห็นเรื่องที่อ่าน ในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	8	4	8	20

4) สร้างแผนผังการสร้างข้อสอบตามสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ และระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่ต้องการวัดจากแผนการสอนเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดสัดส่วนของข้อสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

5) สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 1 ฉบับ เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน

6) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณา ให้คำแนะนำ โดยมีข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการจัดเรียงตัวเลือกให้เหมาะสม เพื่อให้ อ่านง่าย ไม่สับสน ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

7) นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา แล้วจึงนำมาหาดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) พบว่า ดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบมีค่าระหว่าง .67 - 1.00

หลังจากนั้น จึงนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยปรับปรุงการใช้ภาษาในข้อคำถามให้กระชับ แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบทดสอบ

8) นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

9) นำผลการตรวจคะแนนรายข้อ มาวิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อ โดยเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.43 - 0.70 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 40 ข้อ ไปจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบ

10) นำแบบทดสอบที่จัดพิมพ์แล้ว จำนวน 40 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยและมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบโดยใช้สูตรของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82

2.1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบสอบถามมาตรฐานประเมินค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ มีขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษารูปแบบการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ
2) นำแบบสอบถามความพึงพอใจ มาปรับรายละเอียดให้เหมาะสมกับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

3) นำข้อคำถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบข้อคำถามที่เป็นพฤติกรรมบ่งชี้การจัดการเรียนรู้ และนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยปรับปรุงภาษาของข้อคำถามเกี่ยวกับบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ให้กระชับและสื่อความให้ชัดเจน

4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาและภาษา แล้วนำมาหาดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามของแบบสอบถามกับจุดประสงค์ ซึ่งพบว่า ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามมีค่าระหว่าง .67 - 1.00 และได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาและภาษาที่ใช้แต่ละข้อให้สอดคล้องกันในแต่ละประเด็น

5) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามลำดับ ดังนี้

3.1 ทดสอบก่อนเรียน (pretest) กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที แล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 ดำเนินการสอน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS โดยมีระยะเวลาในการสอน 20 ชั่วโมง

3.3 หลังจากสอนครบทั้ง 20 ชั่วโมงแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังเรียน (posttest) จำนวน 40 ข้อ เวลา 50 นาที และสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 16 ข้อ ใช้เวลา 20 นาที

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการ ดังนี้

4.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า t - test แบบ dependent ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

4.2 การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

4.3 การวิเคราะห์แบบสอบถามมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	คะแนนเต็ม	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	40	34	19.35	2.03	35.86**
หลังเรียน		34	30.56	1.89	

** P < .01

จากตารางที่ 4.1 พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี

GPAS เท่ากับ 30.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.89 และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 19.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.03 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1	รูปแบบกิจกรรมน่าสนใจ	4.29	0.76	มาก	8
2	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับ	4.59	0.61	มากที่สุด	2
3	นักเรียนสามารถเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมได้ไม่ยาก	4.35	0.76	มาก	7
4	ข้อคำถามและกระบวนการเรียนรู้ฝึกทักษะการคิดและกระตุ้นการค้นคว้าหาคำตอบ	4.44	0.50	มาก	6
5	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านและสามารถสรุปบทเรียนได้ด้วยตนเอง	4.61	0.56	มากที่สุด	1
6	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนจัดระบบความคิดได้ชัดเจนขึ้น	4.53	0.71	มากที่สุด	4
7	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้เหตุผล	4.56	0.50	มากที่สุด	3
8	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มและรู้จักวิพากษ์วิจารณ์	4.47	0.56	มาก	5
		4.48	0.61	มาก	(1)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้					
9	นักเรียนมีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	4.59	0.61	มากที่สุด	1
10	นักเรียนมีความพึงพอใจในการแสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.24	0.70	มาก	4
11	ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนสม่ำเสมอ	4.32	0.74	มาก	3
12	นักเรียนสนุกสนานในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอน	4.35	0.77	มาก	2
		4.38	0.68	มาก	(3)
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
13	นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและมีเป้าหมายในการอ่าน	4.59	0.50	มากที่สุด	1
14	นักเรียนได้ใช้เหตุผลในการหาคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม	4.28	0.68	มาก	4
15	นักเรียนได้ฝึกคิดและทำงานอย่างเป็นระบบ	4.38	0.74	มาก	3
16	นักเรียนนำกระบวนการอ่านไปใช้ในวิชาอื่น ๆ และในชีวิตประจำวันได้	4.51	0.62	มากที่สุด	2
		4.44	0.63	มาก	(2)
ภาพรวม		4.43	0.64	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เป็นลำดับที่ 1 ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.61) รองลงมา ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่

ได้รับ ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.63) และลำดับที่ 3 ได้แก่ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.68) ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรกได้ดังนี้ กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านและสามารถสรุปบทเรียนได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.63) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.61) และกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้เหตุผล ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.50) ตามลำดับ

ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยในสามลำดับแรกได้ดังนี้ นักเรียนมีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.61) นักเรียนสนุกสนานในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอน ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.77) และครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีส่งเสริม การเรียนรู้ของนักเรียนสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.74) ตามลำดับ

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยในสามลำดับแรกได้ ดังนี้ นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและมีเป้าหมายในการอ่าน ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.50) นักเรียนนำกระบวนการอ่านไปใช้ในวิชาอื่น ๆ และในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.62) และนักเรียนได้ฝึกคิดและทำงานอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.74) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี มีขั้นตอนและผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนก่อนและหลัง การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ GPAS

1.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

2. สมมติฐานการวิจัย

2.1 นักเรียนที่เรียน โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS มีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2.2 นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ในระดับมาก

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 นักเรียนรวมทั้งหมด 480 คน ซึ่งจัดนักเรียนในแต่ละห้องเรียน แบบคละความสามารถ

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 โรงเรียนเบญจม เทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถไม่แตกต่างกัน

3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

4.3.1 *ตัวแปรต้น* ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

4.3.2 *ตัวแปรตาม* ได้แก่ ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

3.4 ระยะเวลา

การทดลองครั้งนี้ใช้เวลาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 รวมเวลาที่ใช้ทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง

3.5 เนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเนื้อหาในสาระการเรียนรู้แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี GPAS

4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

4.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

5. การดำเนินการทดลอง

5.1 ผู้วิจัยจัดปฐมนิเทศกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ บทบาทของนักเรียน เป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ จุดประสงค์ในการเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้

5.2 นักเรียนทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5.3 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

5.4 เมื่อจบกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียน และตอบแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

5.5 นำคะแนนจากการทดสอบมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี สามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

1.1 ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับจัดการเรียนรู้แบบ GPAS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS อยู่ในระดับมาก

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี สามารถอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

2.1 การศึกษาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS เป็นวิธีสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนคิดอย่างเป็นระบบ มีเหตุผล รู้จักค้นคว้าหาคำตอบที่อยู่บนหลักการทางวิทยาศาสตร์ เป็นการส่งเสริมการคิดตามกระบวนการด้วยตัวนักเรียนเอง ผู้เรียนจะได้อ่านและใช้ความคิดไตร่ตรอง ตั้งคำถาม รวบรวมข้อมูลอย่างหลากหลาย เลือกข้อมูลที่สำคัญ และตอบคำถามในสถานการณ์ต่างๆ อย่างมีเหตุผล ทั้งยังใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ ประเมินค่า เรื่องราวที่ปรากฏในบทอ่าน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาของบทอ่านอย่างลึกซึ้ง สอดคล้องกับหลักการการจัดการเรียนรู้ด้วย GPAS ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2553, น.34) และทองสุข รวยสูงเนิน (2552, น.52) ที่กล่าวว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS จะช่วยพัฒนาการอ่านของนักเรียนได้ การที่นักเรียนรู้จักการจัดการ/การจัดกระทำข้อมูลที่รวบรวมมา เมื่อรวบรวมข้อมูลเพียงพอแล้ว นำผลการจัดกระทำข้อมูลไปใช้ มีการตรวจสอบตนเอง จัดลำดับการนำเสนอเนื้อหาให้เป็นลำดับ เหมาะสม อ่านแล้วเข้าใจ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะเกิดมีประโยชน์ต่อผู้อ่าน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชีรา จันครา (2561) ที่ได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการ GPAS ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของคะแนนทักษะการคิดวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์กับตัวเองเพื่อนำไปปรับปรุงการทำงานของตนได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับวิดลอม (Waedlom 2010, น.72) และสติจิ้นส์และคนอื่นๆ (Stiggins, et al., 2004, น.42-45) กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า การได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนจะเป็นประโยชน์กับตัวนักเรียน นักเรียนจะสามารถนำข้อมูลที่ได้นำไปปรับปรุงการทำงานของตนให้ดีขึ้น สามารถตรวจสอบความก้าวหน้าของตนได้ แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาเวรินท์ พงษ์พัฒน์ (2561, น.87) ผลการวิจัยพบว่า หลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ

GPAS นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดศรีสุทธาราม จังหวัดสมุทรสาคร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้แบบ GPAS มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ คือ

ขั้นที่ 1 การรวบรวมและเลือกข้อมูล (Gathering) เป็นการกำหนดประเด็นในการรวบรวมข้อมูลจากบทอ่าน มีการสังเกต การรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต เลือกข้อมูลมาใช้ บันทึกข้อมูลประกอบการอ่าน และใช้การย่อความ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้ฝึกพิจารณาเนื้อเรื่องและกำหนดประเด็นปัญหาที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง ได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมต่าง ๆ ฝึกการให้เหตุผลเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาบทอ่าน สอดคล้องกับ เกลิม พักอ่อน (2552, น.23) กล่าวว่า การฝึกให้นักเรียนรวบรวมข้อมูล (สาระที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะทำรายงาน) จากแหล่งต่างๆ เช่น ห้องสมุด เว็บไซต์ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ฯลฯ ให้ครอบคลุมเรื่องที่ทำศึกษา เป็นการฝึกการอ่านโดยผ่านกระบวนการกลั่นกรองทางการคิดที่เป็นระบบ เมื่อนักเรียนอ่านแล้วเข้าใจ รู้จักใช้เหตุผลประกอบการคัดเลือก สามารถลำดับเรื่องได้ถูกต้อง เหมาะสม จะเกิดประโยชน์ต่อผู้อ่าน และหากนักเรียนสามารถเลือกใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสม (แหล่งข้อมูล/การวิเคราะห์ข้อมูล) จะช่วยให้นักเรียนได้ข้อมูลอย่างครบถ้วน และเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ (บุญธรรม จิตอนันต์ 2540, น.91 - 92)

ขั้นที่ 2 การจัดกระทำข้อมูล (Processing) เป็นการฝึกให้นักเรียนจำแนกเปรียบเทียบ จัดกลุ่มจัดลำดับ สรุปเชื่อมโยง ไตร่ตรองด้วยเหตุผล มีการวิจารณ์และตรวจสอบการอ่าน ในขั้นตอนนี้ นักเรียนแต่ละคนจะได้รับการฝึกโดยอ่านหารายละเอียดของบทอ่าน เพื่อหาคำตอบของปัญหาที่กำหนดไว้ทำความเข้าใจเนื้อหาอย่างถ่องแท้แล้วร่วมกันอภิปราย สรุปใจความสำคัญข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ตีความ ระบุนแงคิดหรือมุมมองที่แฝงอยู่ในงานเขียน และบอกแนวทางการแก้ไข ตลอดจนข้อเสนอนะจากการอ่านนั้น ซึ่งกระบวนการตามขั้นตอนนี้มีความสอดคล้องกับกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มีการพิจารณาจำแนก จัดกลุ่ม เชื่อมโยงและลงข้อสรุป อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญชัย หมั่นประสงค์ (2556, น.68) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่าการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิดขั้นสูงเป็นสิ่งสำคัญ และความคิดขั้นสูงนี้จะมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 คือ รู้จักคิด รักการเรียนรู้ มีสำนึกพลเมือง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความสามารถในการแก้ปัญหา การปรับตัว การสื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมี

ประสิทธิผลตลอดชีวิต การจัดการเรียนการสอนจึงควรส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้า รวบรวมข้อมูล จำแนก จัดลำดับ สรุปเชื่อมโยง ไตร่ตรองด้วยเหตุผล จดบันทึกได้ เก็บประวัติการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และมีการวิจารณ์และตรวจสอบ (สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล 2557, น.74)

ขั้นที่ 3 การประยุกต์ใช้ความรู้ (Applying) เป็นการฝึกให้นักเรียนประเมินทางเลือก ใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์ มีการวิเคราะห์ ตัดสินใจ การนำความรู้ไปปรับใช้ มีทักษะการแก้ปัญหา การคิดวิจารณ์ คิดสร้างสรรค์ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้ฝึกการเลือกใช้ความรู้ และนำความรู้ไปปรับใช้ ซึ่งขั้นตอนนี้มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกการอ่าน จนเป็นผู้ที่สามารถสืบค้นความรู้ สรุปองค์ความรู้และเชื่อมโยงความรู้แล้ว ถึงสำคัญอีกประการหนึ่งคือ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล (2557, น.76) กล่าวว่า ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ตามทักษะการคิดขั้นสูง และการแก้ปัญหา โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ความรู้และทักษะในรายวิชาต่างๆ ที่หลากหลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชีรา จันทร์ (2561) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถนำความรู้ที่มีการสะท้อนกลับ นำไปปรับใช้ได้ ซึ่งความสามารถในการประยุกต์ใช้ ความรู้นั้นจะแสดงถึงความฉลาดของผู้เรียนที่จะมองความสัมพันธ์ของความรู้ 2 อย่าง ในมิติที่ไม่เหมือนเดิม จึงกล่าวได้ว่า ในขั้นของการประยุกต์ใช้ความรู้เป็นการแสดงออกถึงการคิดสร้างสรรค์ (จุมพจน์ วณิชกุล, 2549, น.28)

ขั้นที่ 4 การกำกับตนเอง (Self – regulating) ในขั้นนี้เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักการตรวจสอบและควบคุมการคิดของตน เป็นการฝึกการสร้างนิสัยการคิดในการอ่าน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักกำกับ ตรวจสอบการคิดของตนขณะอ่าน ซึ่งจะช่วยพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ แม้นมาศ ชาลิต (2544, น.25) ได้กล่าวถึงการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า เป็นการอ่านที่สามารถฝึกทักษะการคิดอย่างมีเหตุผล ช่วยส่งเสริมการพัฒนาทางสมองและเกิดกระบวนการคิดด้วยตนเอง เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักกำกับ ตรวจสอบการคิดของตน สอดคล้องกับแนวคิดของ แม็คเนล (Mcneil, 1984, p.83-84) ได้กล่าวว่า การควบคุมการคิด เป็นการกำกับการคิด ซึ่งเป็นยุทธวิธีเมตาคอกนิชัน มีความสำคัญในการสอนอ่าน ทำให้นักเรียนมีสติในการควบคุมการอ่าน และควบคุมตนเองในขณะที่อ่าน จึงทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ยุทธวิธีในการอ่านที่ถูกต้อง ทำให้ประสบผลสำเร็จในการอ่าน ขณะที่ รับบิน (Rubin, 1993, p.105-108) ได้กล่าวว่า การควบคุมการคิด เป็นยุทธวิธี เมตาคอกนิชัน มีบทบาทสำคัญต่อผู้อ่านอย่างมาก สามารถช่วยให้ผู้อ่านเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถที่จะแก้ปัญหาในการเรียน ทำให้เข้าใจในบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า การใช้กลวิธีเมตาคอกนิชันในการควบคุมการคิดในการอ่านยังช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และคิดอย่างมีวิจารณ

ญาณ ดังนั้นการกำกับตนเองจึงเป็นขั้นตอนที่สามารถพัฒนา การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภัสรา ทอง โปธิ์ (2550, น.76) ได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่าน ภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันในการกำกับ ตรวจสอบการอ่านของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.64) เรียงลำดับดังนี้ ประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เป็นลำดับที่ 1 ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.61) รองลงมา ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.63) และลำดับที่ 3 ได้แก่ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.68) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นผลมาจากนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เต็มความสามารถของแต่ละบุคคล มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอน ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องอ่านเนื้อหาที่เป็นบทอ่านอย่างละเอียด และทำความเข้าใจเนื้อหาอย่างถ่องแท้ แล้วร่วมกันอภิปราย ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น จำแนก แยกแยะ สรุปใจความสำคัญจากสาระที่อ่าน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า มีการเชื่อมโยงประยุกต์ใช้ความรู้ นำสู่การอ่านอย่างมีวิจารณญาณอย่างแท้จริง สอดคล้องกับ เดซีและคนอื่นๆ (Deci, E. L, p.261-298) ที่กล่าวไว้ว่า การรับรู้ภาระงาน และการมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับความพึงพอใจ ความพยายามของนักเรียนเอง และภาระงานนั้นต้องทำให้นักเรียนรู้สึกตื่นเต้นและสนุกสนานในการเรียนรู้ อีกทั้งได้ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มีการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้เกิดความเข้าใจและสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับสกินเนอร์ (Skinner) ที่ได้เสนอกฎแห่งผลที่ได้รับ (Law of Effect) ซึ่งกล่าวถึงผลที่ได้รับว่า เมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้และผลจากการแสดงพฤติกรรมนั้นเป็นสิ่งที่เขาต้องการ เขาก็จะพอใจต่อการเรียนนั้น และแสดงพฤติกรรมนั้นอีก จึงชอบที่จะเรียนรู้เรื่องนั้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญชัย หมั่นประสงค์ (2561, น.72) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ผลการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ในระดับมากที่สุด จึง

ถือว่า การจัดการเรียนรู้แบบ GPAS มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับผู้เรียนต่อไป

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 จากผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ GPAS สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ เป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาการอ่านอย่างเป็นระบบและมีเหตุผล นักเรียนแต่ละคนได้รับประสบการณ์ตรง เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบ GPAS มีหลายขั้นตอน และมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับการคิดขั้นสูง ดังนั้น จึงควรมีการกำหนดเวลาที่เหมาะสม โดยจัดหาเวลาให้ครบถ้วนและต่อเนื่อง อาจใช้คาบคู่ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด

3.1.2 จากผลการวิจัย พบว่า การปฏิบัติกิจกรรมในขั้นการรวบรวมและเลือกข้อมูล ซึ่งเป็นขั้นที่นักเรียนจะต้องรวบรวมข้อมูลจากการอ่าน โดยเน้นการค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ดังนั้นเพื่อความรวดเร็วในการปฏิบัติกิจกรรม ควรจัดแหล่งเรียนรู้ อาทิ คอมพิวเตอร์ หนังสือ ให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน

3.1.3 การแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อทำกิจกรรมไม่ควรเป็นกลุ่มเดิม เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดและได้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนที่หลากหลาย

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่จัดการเรียนรู้แบบ GPAS กับวิธีสอนแบบอื่นๆ

3.2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการสอนแบบ GPAS ที่ส่งผลต่อตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ความสามารถในการแก้ปัญหา ทักษะกระบวนการตัดสินใจ

3.2.3 ควรมีการศึกษผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่จัดการเรียนรู้แบบ GPAS ในระดับการศึกษาอื่น และในสังกัดต่างๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กองทัพ เคลือบพนิชกุล. (2542). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2546). *คู่มือหลักสูตรสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2543). *เอกสารชุดเทคนิคการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด*. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ: พรินทวานกราฟฟิค.
- _____. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์และอัมพร ทองใบ. (2556). *การอ่านและการเขียนทางวิชาการ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จุมพจน์ วนิชกุล. (2551). *สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้*. ค้นคืนเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2551, จาก <http://www.wachum.com/eBook/1630101>.
- _____. (2549). *สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สมคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (Reading and Reading Promotion)*. กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ.
- เฉลิม ปีกอ่อน. (2552). *การใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. สืบค้นเมื่อ 26 กุมภาพันธ์, 2559 จาก www.nitesonline.net/download/curicenter.doc.
- ชาญชัย หมั่นประสงค์. (2556). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- คนยา วงศ์ชนะชัย. (2542). *การอ่านเพื่อชีวิต*. พิษณุโลก: สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ทองสุข รวยสูงเนิน. (2552). *เอกสารชุดพัฒนาทักษะการคิด โครงการวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดสำหรับนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เล่ม 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาความก้าวหน้า.
- นพดล จันทร์เพ็ญ. (2553). *หลักการใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: เจเนซิว มีเดียคอม.
- บุญธรรม จิตต่อนันต์. (2540). *การวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปรีชา ทรฤทธิ. (2539). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนจากการสอนแบบสาธิตที่เสริมด้วยแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์กับการสอนตามคู่มือครูของ สสวท. (ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). *จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- แม่นมาส ชวลิต. (2544). *แนวทางการส่งเสริมการอ่าน (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ลัดดา ไชวพันธ์. (2542). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีสอนกระบวนการทางวิทยาศาสตร์กับวิธีสอนตามคู่มือครู. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)* มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- วาวรินทร์พงษ์พัฒน์. (2561). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เรื่องความน่าจะเป็น โดยการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS 5 Steps ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดศรีสุทธาราม จังหวัดสมุทรสาคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- วิรุฬ พรรณเทวี. (2542). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงานกระทรวงมหาดไทยในอำเภอเมืองจังหวัดแม่ฮ่องสอน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- วิไลลักษณ์ คีรินทร์. (2548). *การสอนและส่งเสริมการอ่าน*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

- วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์. (2547). *การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL.Plus.* (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2545). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการ
อ่านภาษาไทย. (หน่วยที่ 1 – 7, พิมพ์ครั้งที่ 10).* นนทบุรี: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ศุภิสรา ทองโพธิ์. (2550). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กลยุทธ์ศาสตร์เมตาคอกนิชัน.* (วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สมบัติ จำปาเงิน, สำเนียง มณีกาญจน์. (2550). *กลมเม็ดการอ่านให้เก่ง.* กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์,
- สมถวิล วิเศษสมบัติ. (2528). *วิธีสอนภาษาไทยมัธยมศึกษา.* กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สมพร มั่นตะสูตร. (2534). *การอ่านทั่วไป.* กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สรชัย พิศาลบุตร. (2551). *การวิจัยตลาด.* กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒนา.
- สามารถ บุญโยประการ. (2550). *ความพึงพอใจในการท างานของบุคลากรสาธารณสุขที่
ปฏิบัติงานที่สถานีอนามัยในจังหวัดจันทบุรี.* (วิทยานิพนธ์ปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อ
พัฒนาทักษะการคิด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์โรงพิมพ์ชุมนุม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน
การศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา.* กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- สุชีรา จันครา. (2561). *การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยใช้กระบวนการ GPAS และการ
ประเมินเพื่อการเรียนรู้ในรายวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
6 โรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศอุทิศ) สังกัดกรุงเทพมหานคร.* (วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล. (2557). *การประเมินผลการดำเนินงานการศึกษานอกระบบและการศึกษา
ตามอัธยาศัยของสำนักงาน กศน. ตามแนวพระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอก
ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อรอนงค์ ตั้งก่อเกียรติ. (2542). *แนวทางการเขียนสารคดี : ศึกษาหนังสือและนักเขียนที่ได้รับรางวัลจากการประกวดหนังสือดีเด่นประเภทสารคดีในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2515-2548*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร สถาบันวิจัยและพัฒนา.
- อรรถพร คำคม. (2546). *การให้บริการสินเชื่อของธนาคารอาคารสงเคราะห์: ศึกษาจากความคิดเห็นของผู้ใช้บริการฝ่ายกิจการสาขากรุงเทพและปริมณฑล*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- อัจฉิมา เกิดผล. (2546). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษณีย์ อนุรุทธวงศ์. (2545). *ฝึกเด็กให้เป็นนักคิด*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิศตวรรษที่ 21.
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (1985). *Intrinsic motivation and self-determination in human behavior*. New York: Plenum.
- Gilmer, V. B. (1967). *Industrial and Organization Psychology*. New York: McGraw-Hill.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill Book.
- Maslow, Abraham. (1970). *Motivation and Personality*. New York: Harper and Row Publishers.
- McNeil, J.D. (1984). *Reading Comprehension: New Direction for Classroom Practice*. Glenview, Illinois: Scott, Foresman.
- Rubin, D. (1993). *A Practical Approach to Teaching Reading*. 2nd ed. Massachusetts: Allyn Bacon.
- Quirk, R. (1987). *Longman Dictionary of Contemporary English*. London: Richard Clay.
- Shelly, M. W. (1995). *Responding to social change*. Pennsylvania: Down, Hutchinson Press.
- Stiggins, R. J., J. A. Arter, J. Chappuis, & S. Chappuis. (2004). *Classroom assessment for Student learning*. Portland OR: Assessment Training Institute.
- Waedlom, N. (2010). *Development of analytical thinking ability on mathematical substances of grade 6 students, Karnkehatharsai School, under Bangkok Metropolitan administration by formative alternative assessment (Master thesis)*. Bangkok: Kasetsart University. (in Thai).
- Wolman, B. B. (1973). *Dictionary of Behavioral Science*. London: Litton Educational.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ก

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

1. ชื่อ : รองศาสตราจารย์ สุเทพ ลีมอรุณ
 สถานที่ทำงาน : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
 วุฒิการศึกษา : กศ.บ. (คณิตศาสตร์) M.S. (Math)
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ : เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล เป็นที่ปรึกษา
 วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
 ผลงานทางวิชาการ : บทความ “ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับการ
 พัฒนาคุณธรรมผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 นครศรีธรรมราช เขต 2 ” บทความ “การบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานที่ส่งผลต่อ
 ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในการดำเนินงานด้านวิชาการในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงาน
 คณะกรรมการการอาชีวศึกษา”
2. ชื่อ : นางณิชกานต์ โฉวรุ่งเรือง
 สถานที่ทำงาน : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10
 วุฒิการศึกษา : ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาน
 มิตร
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ : ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ วิชาภาษาไทย เป็น
 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและวิธีสอน
3. ชื่อ : นางพัชรินทร์ รอดสิน
 สถานที่ทำงาน : โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี
 วุฒิการศึกษา : ปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ : ครูชำนาญการพิเศษ มีประสบการณ์ด้านงานวิจัยและ
 พัฒนาการเรียนรู้ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย เป็นวิทยากรผู้เชี่ยวชาญด้านการ
 จัดการเรียนรู้แบบ Active Learning , การจัดการเรียนการสอนด้วย PLC และการจัดการเรียนรู้
 เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ผลงานวิจัย : การพัฒนาครูภาษาไทยด้านการสร้างและพัฒนาข้อสอบเพื่อประเมินการเรียนรู้
ตามมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษา , ได้รับทุนอุดหนุน
การวิจัยจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้และตัวอย่างการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

แผนการเรียนรู้ที่ 3

รายวิชา วิชาภาษาไทย 3	รหัสวิชา ท 32102	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2561
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	เรื่อง การอ่านบทโฆษณามีวิจารณ์ญาณ เวลา 2 ชั่วโมง	
โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี	ผู้สอน นางคณิงนิตย์ ดีพันธ์	

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การอ่านจะมีประสิทธิภาพได้นั้น ผู้อ่านจะต้องเข้าใจประเด็นของเรื่อง สิ่งที่คุณเขียนต้องการ สื่อจากเรื่องที่คุณอ่านได้อย่างถูกต้อง ซึ่งต้องอาศัยการคิดวิเคราะห์จะทำให้เข้าใจเรื่องที่คุณอ่านได้ดียิ่งขึ้น และสามารถช่วยให้คุณอ่านสารต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม. 4-6/3 วิเคราะห์ และวิจารณ์เรื่องที่คุณอ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล

ท 1.1 ม. 4-6/8 สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

- ตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองสนใจหรือต้องการศึกษาได้
- รวบรวม วิเคราะห์ วิวิจารณ์ จัดลำดับความสำคัญของเรื่อง แสดงความคิดเห็น และเสนอ

ความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล

- ตีความ แปลความ ขยายความ และคาดคะเนเรื่องที่คุณอ่านได้
- ศึกษาค้นคว้าหาคำตอบเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองสนใจหรือต้องการศึกษา และสรุป

สาระสำคัญได้

- วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินค่าสิ่งที่คุณอ่านได้

ด้านกระบวนการ (P)

- ทำกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างเป็นขั้นตอน

ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (A)

- ใฝ่เรียนรู้ ตั้งใจทำงาน
- ให้ความร่วมมือในการทำงาน
- ยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิก

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านบทโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
  - ทักษะการคิดวิเคราะห์
  - ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
  - กระบวนการปฏิบัติ
  - กระบวนการทำงานกลุ่ม

ชิ้นงาน/ภาระงาน (รวบยอด)

เสนอแนวทางปฏิบัติตนเพื่อให้ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

กิจกรรมการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่ 1)

(ขั้นรวบรวมข้อมูล)

1. ให้นักเรียนอ่านบทโฆษณา “รู้หรือไม่ Heart Rate Zone คืออะไร” ที่ครูนำเสนอ และตอบคำถามที่กระตุ้นการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

- สาระสำคัญของบทโฆษณานี้ คืออะไร
- กลุ่มเป้าหมายของโฆษณาดังกล่าว คือใคร
- Heart Rate Zone มีความสำคัญอย่างไร
- โชนการออกกำลังกายแต่ละโชนมีความแตกต่างกันอย่างไร
- นักเรียนสนใจการออกกำลังกายแบบ Heart Rate Zone หรือไม่ เพราะเหตุใด
- นักเรียนคิดว่าจุดเด่นของโฆษณาข้างต้น คืออะไร เพราะเหตุใดจึงคิดเช่นนั้น
- นักเรียนคิดว่าจุดเด่นของโฆษณาข้างต้น ส่งผลอย่างไรต่อนักเรียนหรือบุคคลทั่วไป

เพราะเหตุใดนักเรียนและครูร่วมกันทบทวนทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ การใช้วิจารณญาณในการอ่านบทโฆษณา

2. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน คละตามความสามารถ แต่ละกลุ่มเลือกประธานกลุ่ม และเลขานุการกลุ่ม

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาและช่วยกันตอบคำถามจากการอ่านบทโฆษณาที่ครูกำหนดให้

(ขั้นจัดกระทำข้อมูล)

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปความสำคัญของคำตอบจากการอ่านบทโฆษณา แล้วแต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมโดยเขียน สรุปลงในใบงานที่ 1

5. ตัวแทนนักเรียนออกมารายงานผลการวิเคราะห์ ที่ได้จากการอ่านบทโฆษณา “รู้หรือไม่ Heart Rate Zone คืออะไร” ของกลุ่มหน้าชั้นเรียน นักเรียนในชั้นร่วมกันเสนอแนะแนวคิดเพิ่มเติม

(ขั้นสรุปและประยุกต์ใช้)

6. นักเรียนร่วมกันสรุปแนวคิดที่ได้ การอ่านบทโฆษณาพร้อมสรุปการตอบคำถาม และแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลดีต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ครูชี้แนะเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

7. นักเรียนร่วมกันสรุปแนวทางการปฏิบัติตนเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันปัญหาที่เกิดจากการอ่านโฆษณา “รู้หรือไม่ Heart Rate Zone คืออะไร” เพื่อให้ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และบันทึกความรู้ที่ได้ดังกล่าวลงในสมุด

(ขั้นการกำกับตนเอง)

8. นักเรียนแต่ละคนเสนอแนวทางปฏิบัติตนของตนเองที่สร้างความสุขแก่ตน ครอบครัว และสังคม โดยนำเสนอ มุมมองที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้ ครูตรวจและแนะนำเพิ่มเติม

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้**สื่อการเรียนรู้**

- บทโฆษณา “รู้หรือไม่ Heart Rate Zone คืออะไร”
- ใบงานที่ 1

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ตรวจใบงาน (K)	ใบงานที่ 1	ผ่านร้อยละ 70 ขึ้นไป
ประเมินกระบวนการการทำงาน (P)	แบบประเมินการทำงาน	ผ่านเกณฑ์ระดับดี ขึ้นไป
สังเกตพฤติกรรมการทำงาน (A)	แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน	ผ่านเกณฑ์ระดับดี ขึ้นไป

ใบงานที่ 1

กลุ่มที่

.....

กลุ่มที่

.....

สมาชิก 1. ....

2. ....

3. ....

4. ....

5. ....

บทโฆษณา เรื่องรู้หรือไม่ Heart Rate Zone คืออะไร

สายสุขภาพเตรียมตัวให้พร้อมฟิตเนสเฟิสต์ เปิดคลับ โคมใหม่กลางใจเมืองZone Central World ภายใต้คอนเซ็ปต์The First Advanced Heart Based Training Center ฟิตเนสแรกของไทยและของโลกที่จะยกระดับการออกกำลังกายของคุณไปอีกขั้นผ่านเทคโนโลยีที่ทำให้เข้าใจ “โซนอัตราการเต้นหัวใจ” หรือ Heart Rate Zone ได้มากขึ้นว่าตนเองออกกำลังกายได้เหมาะสมกับเป้าหมายด้านสุขภาพหรือไม่เพียงใด

ฟิตเนสเฟิสต์ประเทศไทยจะพาคุณไปสัมผัสการออกกำลังกายรูปแบบใหม่ในคลับสุดทันสมัยแห่งใหม่ใจกลางกรุงZone Central World ภายใต้คอนเซ็ปต์The First Advanced Heart Based Training Centerบนชั้น 3 ศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์ โซนฟอรัม ฟิตเนสแห่งแรกของไทยและของโลกที่จะทำให้สมาชิกทุกคนเรียนรู้การออกกำลังกายแบบมีประสิทธิภาพและยกระดับนะร่างกายไปอีกขั้นผ่านเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้ในสับแห่งนี้ F Zone Belt สายคาดหน้าอกสำหรับวัดอัตราการเต้นหัวใจขณะออกกำลังกายที่สามารถซิงค์และประมวลผลอัตราการเต้นของหัวใจ แคลอรีที่เผาผลาญของผู้เข้าร่วมคลาสทุกคนบนจอมอนิเตอร์ในส่วนออกกำลังกายทั้ง 8 โซนแบบเรียลไทม์ตลอดเวลาซึ่งจะทำให้เข้าใจ “โซนอัตราการเต้นของหัวใจ” หรือ Heart Rate Zone ได้มากขึ้นว่าตนเองออกกำลังกายได้เหมาะสมกับเป้าหมายด้านสุขภาพหรือไม่เพียงใด

รู้หรือไม่ Heart Rate Zone คืออะไร? หลายคนอาจจะยังไม่รู้ว่า “โซนอัตราการเต้นของหัวใจ” หรือ Heart Rate Zone มีส่วนสำคัญมากเพราะไม่เพียงบอกว่าหัวใจเราเต้นกี่ครั้งต่อนาทีเท่านั้น แต่ยังสามารถบอกควบคุมให้เหมาะสมกับเป้าหมายการออกกำลังกายอีกด้วยโดยมีความเฉพาะของแต่ละบุคคลซึ่งมีอัตราการเต้นของหัวใจสูงสุดไม่เหมือนกันโดยส่วนการเต้นของหัวใจคนเราขณะออก

กำลังกายแบ่งออกมาเป็น 6 โซน ถ้าไม่นับโซนแรกที่อยู่ในช่วงร่างกายกำลังหลับหรือพักผ่อนโซนที่เกี่ยวกับการออกกำลังกายมีอยู่ 5 โซน โดยเราสามารถคำนวณหาค่า Heart Rate Zone ที่เหมาะสมของตัวเองได้ดังนี้ Zone 1 : Very Light อัตราการเต้นของหัวใจ 50-59% เป็นโซนขณะที่เรากำลังออกกำลังกายเบาๆ หรือ Cool Down จากการออกกำลังกายหนักก่อนหน้านั้น ช่วยให้ร่างกายแข็งแรงขึ้นหรือฟื้นฟูร่างกายเหมาะกับคนที่เพิ่งเริ่มออกกำลังกาย

Zone 2 : Light อัตราการเต้นของหัวใจ 60-69% เมื่อเข้าโซนนี้จะช่วยฝึกเพิ่มความอดทนกล้ามเนื้อได้วอร์มอู่ร่างกายจะเริ่มมีเหงื่อซึมๆและดึงไขมันมาใช้เผาผลาญแล้ว Zone 3 : Moderate อัตราการเต้นของหัวใจ 70-79% กล้ามเนื้อจะเริ่มดึงจนรู้สึกได้หายใจเร็วขึ้นเหงื่อออกเป็นโซนที่ร่างกายกำลัง “เบิร์น” แกรมช่วยให้กล้ามเนื้อหัวใจไปอดแข็งแรงเหมาะกับคนออกกำลังกายระดับกลาง Zone 4 : Hard อัตราการเต้นของหัวใจ 80-89% เข้าสู่โซนที่หัวใจทำงานหนักหายใจหอบกล้ามเนื้อเกร็งเหมาะกับคนที่ร่างกายฟิตเพียงพอหรือออกกำลังกายหนักระยะสั้น 2-10 นาที Zone 5 : Maximum อัตราการเต้นของหัวใจ 90-100% เข้าสู่จุดที่ร่างกายจะทนได้ร่างกายจะเหนื่อยถ้าอย่างรวดเร็วไม่ควรอยู่ในส่วนนี้เป็นเวลานานและเหมาะกับนักกีฬาที่ผ่านการฝึกฝนมาแล้วเท่านั้น

เตรียมตัวให้พร้อม กับ Zone CentralWorld ชั้น 3 ศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์ โซนฟอรั่ม ในวันที่ 15 สิงหาคม 2561 นี้ที่จะทำให้การออกกำลังกายของคุณจะสะดวกยิ่งขึ้นเยี่ยมประสิทธิภาพ และได้ผลตรงเป้าหมายมากขึ้นสนใจสามารถลงทะเบียนเพื่อรับข้อเสนอพิเศษได้ที่ <http://www.fitnessfirst.co.th/th-TH/presale/club-the-zone/>

คำชี้แจงให้นักเรียนอ่านบทโฆษณาเรื่อง “รู้หรือไม่ Heart Rate Zone คืออะไร” และสรุปความในประเด็นต่อไปนี้

1. สารสำคัญของบทโฆษณานี้ คืออะไร

.....
 .....

2. กลุ่มเป้าหมายของโฆษณาดังกล่าว คือใคร

.....
 .....

3. Heart Rate Zone มีความสำคัญอย่างไร

.....
 .....

4. โชนการออกกำลังกายแต่ละโชนมีความแตกต่างกันอย่างไร

.....

.....

5. นักเรียนสนใจการออกกำลังกายแบบ Heart Rate Zone หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

6. นักเรียนคิดว่าจุดเด่นของโฆษณาข้างต้น คืออะไร เพราะเหตุใดจึงคิดเช่นนั้น

.....

.....

7. นักเรียนคิดว่าจุดเด่นของโฆษณาข้างต้น ส่งผลอย่างไรต่อนักเรียนหรือบุคคลทั่วไป เพราะเหตุใด

.....

.....

เกณฑ์การประเมิน

1) การประเมินกิจกรรม ผู้สอนพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริง (Rubrics)

เรื่อง การอ่านบทโฆษณามีวิจารณ์

ระดับคะแนน	4	3	2	1
เกณฑ์การประเมิน				
การอ่านแปลความ ตีความ ขยายความบท โฆษณาที่อ่านและ ประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้	แปลความ เรื่องที่อ่าน ได้ถูกต้อง ตีความได้ละเอียด ชัดเจนทุกประเด็น มีเหตุผลประกอบ น่าเชื่อถือ ขยายความจากเรื่อง ได้กว้างไกล และเชื่อมโยง กับชีวิตจริง และประเมินค่าสิ่งที่ อ่านได้	แปลความ เรื่องที่อ่าน ได้ถูกต้อง ตีความได้ละเอียด ชัดเจนทุกประเด็น มีเหตุผลประกอบ น่าเชื่อถือ ขยายความจากเรื่อง ได้เชื่อมโยง กับชีวิตจริง	แปลความ เรื่องที่อ่าน ได้ถูกต้อง ตีความถูกต้อง มีเหตุผลประกอบ สั้น ๆ ขยายความ จากเรื่องที่อ่าน ได้เล็กน้อย	แปลความ เรื่องที่อ่าน ได้ถูกต้อง ตีความ และ ขยายความได้ แต่ต้องมีผู้แนะนำ

2) แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานของนักเรียน (P)

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านบทโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้หัวหน้ากลุ่ม ครูเป็นผู้ประเมินโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับพฤติกรรมจริงของนักเรียนตาม

เกณฑ์การให้คะแนน	3	คะแนน	หมายถึง	ดี
	2	คะแนน	หมายถึง	พอใช้
	1	คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง
เกณฑ์การประเมิน	11 - 15	คะแนน	ระดับคุณภาพ	ดี
	6 - 10	คะแนน	ระดับคุณภาพ	พอใช้
	1 - 5	คะแนน	ระดับคุณภาพ	ควรปรับปรุง
เกณฑ์การผ่าน 6 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่าน				

ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน															ระดับคุณภาพ				
	มีการแสดงความคิดเห็น			ยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิก			ให้ความร่วมมือในการทำงาน			แสดงออกถึงการแก้ปัญหาในการ			ทำงานเป็นขั้นตอน			รวม	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

3) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน (A)

แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล

คำชี้แจง ครูเป็นผู้ประเมินโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับพฤติกรรมจริงของนักเรียนตามเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน	3	คะแนน	หมายถึง	ดี
	2	คะแนน	หมายถึง	พอใช้
	1	คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง
เกณฑ์การประเมิน	11 - 15	คะแนน	ระดับคุณภาพ	ดี
	6 - 10	คะแนน	ระดับคุณภาพ	พอใช้
	1 - 5	คะแนน	ระดับคุณภาพ	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน 6 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่าน

รายการพฤติกรรม	ความสนใจ ผู้รู้	ความรับผิดชอบ	ความซื่อสัตย์	ความละเอียดรอบคอบ ในการทำงาน	ความใจกว้างยอมรับ ความคิดเห็นของผู้อื่น	รวม
ชื่อ - สกุล	3 คะแนน	3 คะแนน	3 คะแนน	3 คะแนน	3 คะแนน	(15)

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

กิจกรรมการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่ 2)

(ขั้นรวบรวมข้อมูล)

1. ให้นักเรียนอ่านบทโฆษณา “โครงการแรลลี่ด้วยรถตุ๊กตุ๊ก ‘แต่งชุดไทยไปอยุธยา’” ที่ครูนำเสนอ และ ตอบคำถามที่กระตุ้นการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

- กลุ่มเป้าหมายของโฆษณานี้ คือใคร
- จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมครั้งนี้ คืออะไร
- การเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ นักเรียนคิดว่า จะได้รับประโยชน์อย่างไร
- นักเรียนคิดว่า รายละเอียดของโฆษณานี้ มีความชัดเจนหรือไม่ อย่างไร
- ถ้าการจัดกิจกรรมดังใน โฆษณานี้ มีปัญหาผู้สมัครไม่ครบ 250 ทีม ตามเป้าหมาย

นักเรียนคิดว่า น่าจะเกิดจากสาเหตุใด จงอธิบาย

- นักเรียนเห็นด้วยกับการจัดกิจกรรม เช่นนี้หรือไม่ เพราะเหตุใด
- ถ้านักเรียนเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นักเรียนจะจัดกิจกรรมอะไรที่

เป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัด

นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ การใช้วิจารณญาณในการอ่านบทโฆษณา

2. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน คละตามความสามารถ แต่ละกลุ่มเลือกประธานกลุ่ม และเลขานุการกลุ่ม

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาและช่วยกันตอบคำถามจากการอ่านบทโฆษณาที่ครูกำหนดให้

(ขั้นจัดกระทำข้อมูล)

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปความสำคัญของคำตอบจากการอ่านบทโฆษณา แล้วแต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมโดยเขียน สรุปลงในใบงานที่ 2

5. ตัวแทนนักเรียนออกมารายงานผลการวิเคราะห์ ที่ได้จากการอ่านบทโฆษณา “โครงการแรลลี่ด้วยรถตุ๊กตุ๊ก ‘แต่งชุดไทยไปอยุธยา’” ของกลุ่มหน้าชั้นเรียน นักเรียนในชั้นร่วมกันเสนอแนะแนวคิดเพิ่มเติม

(ขั้นสรุปและประยุกต์ใช้)

6. นักเรียนร่วมกันสรุปแง่คิดที่ได้ การอ่านบทโฆษณาพร้อมสรุปการตอบคำถาม และแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลดีต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ครูชี้แนะเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

7. นักเรียนร่วมกันสรุปแนวทางการปฏิบัติตนเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันปัญหาที่เกิดจากการใช้ “โครงการแรลลี่ด้วยรถตุ๊กตุ๊ก ‘แต่งชุดไทยไปอยุธยา’” เพื่อให้ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และบันทึกความรู้ที่ได้ดังกล่าวลงในสมุด

(ขั้นการกำกับตนเอง)

8. นักเรียนแต่ละคนเสนอแนวทางปฏิบัติตนของตนเองที่สร้างความสุขแก่ตน ครอบครัว และสังคม โดยนำแนวคิด มุมมองที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้ ครูตรวจและแนะนำเพิ่มเติม

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

- บทโฆษณา “โครงการแรลลี่ด้วยรถตุ๊กตุ๊ก ‘แต่งชุดไทยไปอยุธยา’”
- ใบงานที่ 2

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ตรวจใบงาน (K)	ใบงานที่ 2	ผ่านร้อยละ 70 ขึ้นไป
ประเมินกระบวนการการทำงาน (P)	แบบประเมินการทำงาน	ผ่านเกณฑ์ระดับดี ขึ้นไป
สังเกตพฤติกรรมการทำงาน (A)	แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน	ผ่านเกณฑ์ระดับดี ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน

1) การประเมินกิจกรรม ผู้สอนพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริง (Rubrics) เรื่อง การอ่านบทโฆษณามีวิจิตรนิพนธ์

ระดับคะแนน	4	3	2	1
เกณฑ์การประเมิน				
การอ่านแปลความ ตีความ ขยายความบท โฆษณาที่อ่านและ ประเมินคำสั่งที่อ่านได้	แปลความเรื่องที่อ่าน ได้ถูกต้องตีความได้ ละเอียดชัดเจนทุก ประเด็นมีเหตุผล ประกอบน่าเชื่อถือ ขยายความจากเรื่อง ได้กว้างไกลและ เชื่อมโยงกับชีวิตจริง และประเมินคำสั่งที่ อ่านได้	แปลความเรื่องที่อ่าน ได้ถูกต้องตีความได้ ละเอียดชัดเจนทุก ประเด็นมีเหตุผล ประกอบน่าเชื่อถือ ขยายความจากเรื่อง ได้เชื่อมโยง กับชีวิตจริง	แปลความเรื่องที่อ่าน ได้ถูกต้องตีความ ถูกต้องมีเหตุผล ประกอบ สั้น ๆ ขยายความ จากเรื่องที่อ่านได้ เล็กน้อย	แปลความเรื่องที่ อ่านได้ถูกต้อง ตีความ และขยาย ความได้แต่ต้องมีผู้ แนะนำ

2) แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานของนักเรียน (P)

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านบทโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจงให้หัวหน้ากลุ่ม ครูเป็นผู้ประเมินโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับพฤติกรรมจริงของนักเรียนตาม

เกณฑ์การให้คะแนน	3	คะแนน	หมายถึง	ดี
	2	คะแนน	หมายถึง	พอใช้
	1	คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง
เกณฑ์การประเมิน	11 - 15	คะแนน	ระดับคุณภาพ	ดี
	6 - 10	คะแนน	ระดับคุณภาพ	พอใช้
	1 - 5	คะแนน	ระดับคุณภาพ	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน 6 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่าน

ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน															ระดับคุณภาพ				
	มีการแสดงความคิดเห็น			ยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิก			ให้ความร่วมมือในการทำงาน			แสดงออกถึงการแก้ไขปัญหาในการ			ทำงานเป็นขั้นตอน			รวม	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

3) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน (A)

แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล

คำชี้แจง ครูเป็นผู้ประเมินโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับพฤติกรรมจริงของนักเรียน ตามเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน	3	คะแนน	หมายถึง	ดี
	2	คะแนน	หมายถึง	พอใช้
	1	คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง
เกณฑ์การประเมิน	11 - 15	คะแนน	ระดับคุณภาพ	ดี
	6 - 10	คะแนน	ระดับคุณภาพ	พอใช้
	1 - 5	คะแนน	ระดับคุณภาพ	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน 6 คะแนนขึ้นไปถือว่าผ่าน

รายการพฤติกรรม	ความสนใจ ผู้รู้	ความรับผิดชอบ	ความซื่อสัตย์	ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน	ความใจกว้างยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	รวม
ชื่อ - สกุล	3 คะแนน	3 คะแนน	3 คะแนน	3 คะแนน	3 คะแนน	(15)

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

ใบงานที่ 2

กลุ่มที่

.....

กลุ่มที่

.....

สมาชิก 1. ....

2. ....

3. ....

4. ....

5. ....

บทโฆษณา

เรื่องโครงการแรลลี่ด้วยรถตุ๊กตุ๊ก ‘แต่งชุดไทยไปอยุธยา’

เพื่อให้ประชาชนคนรุ่นหลังเกิดความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของบูรพมหากษัตริย์ได้เกิดความรู้ความเข้าใจและสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมประเพณีไทยในอดีตคร.สุจินต์ไชยชุมศักดิ์ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและสมศักดิ์เจริญไพฑูรย์นายอำเภอพระนครศรีอยุธยาและพิตต้าณพัทลุงร่วมแถลงข่าวถึงการจัดกิจกรรมโครงการแรลลี่ส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา‘แต่งชุดไทยไปอยุธยา’ วันที่ 18-19 สิงหาคม 2561 ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นอีกด้วย

โดยในงานนั้นจะเป็นการจัดแรลลี่ ตามรอยเส้นทางมรดกโลกที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ได้รับ การยกย่องจากองค์การUNESCO ให้อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรมในปี พ.ศ. 2534 ทั้งนี้ ทางอำเภอจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ส่งเสริมให้เกิดการสร้างรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่นในการคิดรูปแบบการจัด Rally ด้วยรถตุ๊กตุ๊ก ที่เป็นรถโดยสารที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้รับความสะดวกสบายในการร่วมกิจกรรม รวมถึงการได้เรียนรู้ประเพณีวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคนไทยในสมัยก่อน เช่น การเปิดเข้าด้วยมือ การทานอาหารข้าวห่อใบบัว การใช้ติหมาเป็นภาชนะแทนแก้ว การเล่นเกมแบบไทยๆ ตามจุด TC ต่างๆอันได้แก่วัดพระศรีสรรเพชญ์, วัดมณฑลพิตร, วัดมหาธาตุ, วัดราชบูรณะ และวัดไชยวัฒนาราม

ทั้งนี้เปิดรับสมัครทั้งสิ้น 250 ทีมทีมละ 2 คนจะต้องมีตัวแทนแต่งชุดไทยอย่างน้อย 1 คนในการเข้าร่วมกิจกรรมพร้อมค่าสมัครจำนวน 1,000 ต่อทีม (รวมค่าอาหารและที่พักจำนวน 1 คืน)

ทั้งนี้ในงานนอกจากความสนุกและความรู้ที่ได้รับแล้วยังมีรางวัลต่างๆมอบให้อีกด้วยสนใจสมัครได้ที่ Facebook: แรลลี่แต่งชุดไทย-ไปอยุธยา LINE ID: ayarally2018 โทรศัพท์ : 088-1528888

(2561, สิงหาคม 8. โครงการแรลลี่ด้วยรถตุ๊กตุ๊ก ‘แต่งชุดไทยไปอยุธยา’ แนวหน้า. หน้า 14)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทโฆษณาเรื่องโครงการแรลลี่ด้วยรถตุ๊กตุ๊ก ‘แต่งชุดไทยไปอยุธยา’ และสรุปความในประเด็นต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมายของโฆษณานี้คือใคร

.....

.....

2. จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมครั้งนี้คืออะไร

.....

.....

3. การเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ นักเรียนคิดว่าจะได้รับประโยชน์อย่างไร

.....

.....

4. นักเรียนคิดว่ารายละเอียดของโฆษณานี้มีความชัดเจนหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

5. ถ้าการจัดกิจกรรมดังในโฆษณานี้มีปัญหาผู้สมัครไม่ครบ 250 ทีม ตามเป้าหมาย นักเรียนคิดว่าน่าจะเกิดจากสาเหตุใด จงอธิบาย

.....

.....

6. นักเรียนเห็นด้วยกับการจัดกิจกรรม เช่นนี้หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

7. ถ้านักเรียนเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นักเรียนจะจัดกิจกรรมอะไรที่เป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัด

.....

.....

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (แผนการเรียนรู้ที่ 3)

(ความคิดเห็นของครูผู้สอน)

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางคณินิตย์ ดีพันธ์)

(ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระฯ)

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางพัชรินทร์ รอดสิน)

(ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน)

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายชูวิฐ ระหว่างบ้าน)

ภาคผนวก ค

การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อ

การจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

คำชี้แจง โปรดพิจารณาคำถามแต่ละข้อ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามเกณฑ์ ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามตรงกับจุดประสงค์ข้อนั้น

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดตรงกับจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดไม่ตรงกับจุดประสงค์ข้อนั้น

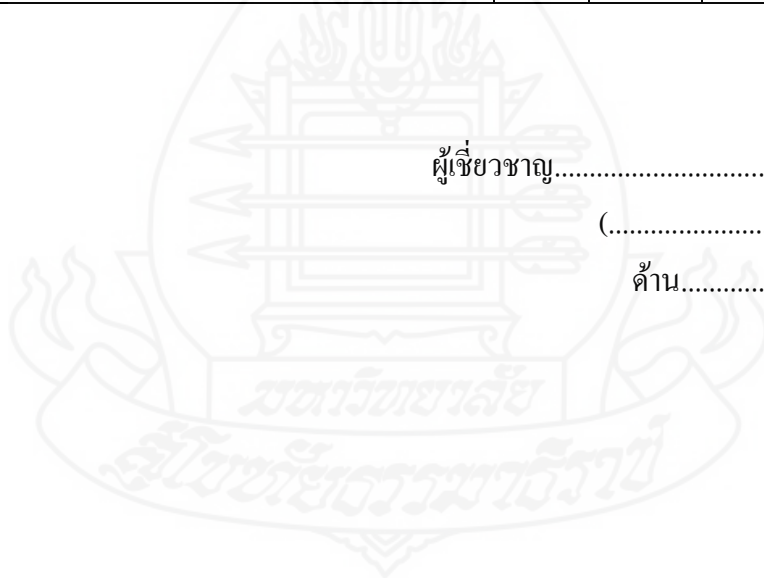
ที่	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	รูปแบบกิจกรรมน่าสนใจ				
2	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับ				
3	นักเรียนสามารถเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมได้ไม่ยาก				
4	ข้อคำถามและกระบวนการเรียนรู้ฝึกทักษะการคิดและกระตุ้นการค้นคว้าหาคำตอบ				
5	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านและสามารถสรุปบทเรียนได้ด้วยตนเอง				
6	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนจัดระบบความคิดได้ชัดเจนขึ้น				
7	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้เหตุผล				
8	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มและรู้จักวิพากษ์วิจารณ์				
9	นักเรียนมีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม				
10	นักเรียนมีความพึงพอใจในการแสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น				

ที่	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
11	ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีส่งเสริมการเรียนรู้ ของนักเรียนสม่ำเสมอ				
12	นักเรียนสนุกสนานในการทำกิจกรรม ทุกขั้นตอน				
13	นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้าน การอ่านและมีเป้าหมายในการอ่าน				
14	นักเรียนได้ใช้เหตุผลในการหาคำตอบ จากการปฏิบัติกิจกรรม				
15	นักเรียนได้ฝึกคิดและทำงานอย่างเป็นระบบ				
16	นักเรียนนำกระบวนการอ่านไปใช้ ในวิชาอื่นๆ และในชีวิตประจำวันได้				

ผู้เชี่ยวชาญ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS

คำชี้แจง - แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ผลการประเมินและข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามนี้จะถูกนำไปประมวลผลในภาพรวม และนำผลไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

- โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียน

ระดับความพึงพอใจ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	รูปแบบกิจกรรมน่าสนใจ					
2	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับ					
3	นักเรียนสามารถเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมได้ไม่ยาก					
4	ข้อคำถามและกระบวนการเรียนรู้ฝึกทักษะการคิดและกระตุ้นการค้นคว้าหาคำตอบ					
5	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านและสามารถสรุปบทเรียนได้ด้วยตนเอง					
6	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนจัดระบบความคิดได้ชัดเจนขึ้น					
7	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้เหตุผล					
8	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มและรู้จักวิพากษ์วิจารณ์					
9	นักเรียนมีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม					
10	นักเรียนมีความพึงพอใจในการแสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
11	ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนสม่ำเสมอ					
12	นักเรียนสนุกสนานในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอน					
13	นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและมีเป้าหมายในการอ่าน					
14	นักเรียนได้ใช้เหตุผลในการหาคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม					
15	นักเรียนได้ฝึกคิดและทำงานอย่างเป็นระบบ					
16	นักเรียนนำกระบวนการอ่านไปใช้ในวิชาอื่นๆ และในชีวิตประจำวันได้					

ภาคผนวก ง
การวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 50 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1*	0.57	0.87	26	0.70	0.20
2*	0.60	0.80	27*	0.53	0.93
3	0.70	0.60	28*	0.60	0.80
4*	0.50	0.87	29*	0.47	0.80
5*	0.57	0.87	30	0.50	0.47
6*	0.53	0.93	31*	0.53	0.80
7*	0.63	0.73	32*	0.47	0.67
8*	0.47	0.80	33*	0.57	0.87
9	0.70	0.60	34*	0.60	0.80
10*	0.60	0.80	35*	0.53	0.93
11*	0.63	0.73	36*	0.57	0.87
12*	0.43	0.60	37	0.63	0.60
13*	0.50	0.73	38*	0.53	0.80
14*	0.50	0.87	39*	0.47	0.53
15*	0.47	0.80	40*	0.43	0.60
16*	0.57	0.87	41*	0.47	0.87
17*	0.50	0.80	42*	0.50	0.87
18	0.67	0.67	43*	0.53	0.93
19*	0.53	0.93	44*	0.57	0.87
20*	0.63	0.73	45	0.67	0.67
21*	0.53	0.80	46*	0.60	0.80
22	0.80	0.27	47	0.70	0.60
23*	0.57	0.87	48*	0.57	0.73
24*	0.57	0.87	49*	0.60	0.80
25*	0.53	0.93	50	0.67	0.67

หมายเหตุ

- ข้อสอบที่มีค่า p ต่ำกว่า 0.20 จัดเป็นข้อที่ยาก
- ข้อสอบที่มีค่า p สูงกว่า 0.80 จัดเป็นข้อที่ง่าย
- ข้อสอบที่มีค่า r ต่ำกว่า 0.20 จัดเป็นข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่าเกณฑ์
- ข้อสอบที่มีค่า r ติดลบ จัดเป็นข้อที่ไม่มีค่าอำนาจจำแนก
- เนื่องจากข้อสอบเกินจำนวนที่ต้องการจึงตัดออกแบบเฉพาะเจาะจง และคัดเลือกข้อที่

1,2,4,5,6,7,8,10,11,12,13,14,15,16,17,19,20,21,23,24,25,27,28,29,31,32,33,34,35,36,38,39,40, 41,42,43,44,46,48 และ 49 จำนวน 40 ข้อ เพื่อใช้ในการทดลอง

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 posttest	30.5588	34	1.89403	.32482
pretest	19.3529	34	2.02832	.34785

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 posttest & pretest	34	.570	.000

Paired Samples Test

	Paired Differences							
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference		t	df	Sig. (2-tailed)
				Lower	Upper			
Pair 1 posttest - pretest	11.20588	1.82208	.31248	10.57013	11.84164	35.861	33	.000

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางคณินันต์ ศีพันธ์
วัน เดือน ปีเกิด	4 ตุลาคม 2504
สถานที่เกิด	อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2528 ศึกษาศาสตรบัณฑิต(ศษ.บ.การสอนภาษาไทย) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

